

VIENYBÉ LIETUVNIKU

„Vienuo Lietuvniku“
Išleina kas trečadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;
Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$200.
Europoje \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaičiuoti nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujojo Meto.
Apgarsinimų prekių klausite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr 14.

Bombos ant instatyti „sargybos“

New Yorko bedarbių žmonių demonstracija buvo neilga; jos istoriją ne turtinga įspūdžiai. Susirinko, metė bombą ir išvaikė. Tris perskyrimai — tris aktai vargdienu dрамos, kurioje jie buvo patys sykiu ir aktoriais ir žiurėtojais.

Subatoje kovo 28 dieną po pusdienį galių matyti New Yorko vargdienu kvartaluose didelį judėjimą — bureliai telkėsi ir ējo artyn Union Skvérą, kur buvo parinkta vieta bedarbių susirinkimui. Prašyta buvo policijos paveli jimo laikytis mitingą ore, ant miesto skvérą, bet ji neleido. Kreipiantis buvo prie parkų komisijos — bet kurčia pasilikė ir ji. Ant galo, bedarbių vadovai maldavo miesto teismadarius padrausti policiją, jeigu bandys susirinkimui kenkti, — ir tie nuo bedarbių prašymo atsisuko šalin.

Nutarė eiti be paveli jimo. Konstitucija juk suteikė laisvę žodžio ir susirinkimui. Nera į statymų, kurių batų galima žmonėms Amerikoje uždrausti susirinkimus.

Pasirodo, kad apsiriko. Yra kas da didesnis Amerikoje už konstituciją, už įstatymus, už laisvos liaudies tradicijas, — tai labai mažas paliruotas medžio šmotelis, kurį matome kasdien švitojant policemonų rankose, vadintamas „buože“. Ta buože išrišo bedarbių klausymą New Yorke, bent nors praejusiai subatai.

Vos tik pradėjo sinkties bureliai bedarbių prie Union Skvérą, tuoju pasirodė ir suorganizuotos policijantų eilės — pėsčių ir raitų. Prasidėjo dramos pirmasis akta — susirinkimai. Jis traukėsi neilgai. Pėsti ir raiti policijantai tuojuas užvaldė sceną ir pradėjo burelius nuo minėto parko spausti šalin. Minia pradėjo eiti tirštyn. Atvažiavo keturi prasti vežimai, ant kurių buvo manyta pastatyti kalbėtojus. Butų kalbėjė garsus vyrai socijalizmo ir socijoliogijos eilė se: Robertas Hunter, Morris Hillquit, Algernon Lee, panele Stern, Ona Mailly, F. Pankins, A. Kirkpatrick, Juozas Vanhope ir kiti. Manyta buvo kalbėti ant parko, paskui susitarus pereiti per miesto gatves, idant damatyčių miestas, kiek yra neturinčių darbo ir norinčių duonos žmonių; pas-

kui eiti prie miesto valdybos namų ir pareikalauti nuo mero, kad pasiskubinti išrast kokius miestui darbus — kurių juk yra, tik nesirupina pradet. Ne toli dvi trečios milijono žmonių New Yorke bėda ir vargą kenčia dėlei krizio ir dėlei mero ir visos miesto valdžios nerangumo.

Bet nuo vežimų niekas neištare nė žodžio, nes policija vežikus su vežimais tuojuas arestavo, ir pradėjo mosuoti su buožemis, liepdama bedarbius skrytystis.

New Yorko vienas dienraštis sako, kad toje minutoj pavidarė koks tai panašumas i Peterburgo „Raudonajį Nedešdienį“, ypač lipantis ant minios policijantų arklių labai panešėjo į kazokų kariškus žirgus. Minia da labiau buvo panaši į Petrapiles baudolius. Buvo tai visokiu taučiu, visokio amžiaus, visokiu užsiemimų darbininkai; išbandė vyrai, moteris, vaikinai, merginos, seni ir net kudikiai. Buvo tai krizio aukos. Dangu ma po šeštą mėnesį jau neturi darbo. Kenčia vargų ir da galio nemato. Juos apmė pasirypimas eiti į ūkyjį ir parodyti save New Yorkui. Gal yra pasiūlymas, pagaila; gal yra kokie įstatymai, kurie žmonėmis rupinasi.

Jie nieko to nerado. Sutiko buožes, šaltas policijantų kruunes ir iš visų pusų beteise, beteise, beteise.

Net susirinkti nevalia ir pasirodyti svietui, kad kenti vargą. Vargas pavirto į nuodėmę, vargdienis — į piktadėją, kuriu apie save kalbėti teipgi uždrausta.

Prie policijantų vadovo, inspektorius Šmitbergerio priartino skulptorius Bruno L. Zimini, ištieses į jį Suvienyty Valstijų konstituciją, sušuko:

— Sitai yra mūsų krašto konstitucija! Aš noriu, kad jūs išgirstumete ją — aš stoviu palei pirmutinį peie jos dailyną ir reikalauju žodžio laisvęs. Aš stoviu palei konstituciją...

Policijos komanduotojas ištiese savo buožę ir su jaja pamoja į akis skulptoriui, piktai suriko:

— Šitas yra didesnis už konstituciją ir tuo pamatyti!

Suprantama, kad didesnis. Ginklas valdžiojo automato rankoje visuomet didesnis už draugijos sutarytus įstatymus arba konstitucijas. Nors tai neturėtų but. Juk dar nelabai seniai vienas Amerikos gubernatorius pasakė: „peklon su

jūsų konstituciją!...“ New Yorko policijantas jau nė tiek su konstitucija ne užsiima. Jis patas yra konstitucija, o jo buožė jā aškinė.

Žmonės patyre, kad jū ant parko neleidžia, ir negaudami paaškinimo dėlko tai neleidžia, pradėjo judinties, neruočiai; radosi apmaudas, surkerštu ir pagiežia prieš atsistojusia skersai kelią kliutį, pasižyros eit adt parko. Pasigirdo mašselietės meliodija. Sudrebėjo minia tā balsą išgisdusi, sudrebėjo ir policija. Viršininkai dave ženkla užpult ant minios. Ir užpuole.

Arkliams ant žmonių lipant, smugiamas puolant, minia pagimdė desperatą. Šaly Union Parko plyšo bomba. Desperatas norėjo ją mesti į policijos jančią eilę, bet jam sudrebėjo ranka ir bomba išslydo čia pat jam po kojų. Baisus graustinius supleše jų pati tik ką ne į smert, ir ties juom stovėjusi žmogus visai užmušė. Iš policijos tik vienam suzeidė kojų.

Prasidėjo ir užsibaigė antras demonstracijų dramos aketas.

Po juo tuoju buvo trečias ir paskutinis. Tai miniu išvaikytas, mušimas, mindžiojimas arklių vyrų, moterų ir kukių. Drama, žinai — vis balsai užsibaigia. Vieni policijantai buriai vijos žmanes toliausiai gatvėmis, grindosi pastukui įjiekančius prie glaudos skersgatviuose, pramugose, krautuvėse, net į muzikos akademiją raitas policemonas įsivio demonstrantus ir plakdamas juos iš ten išvaikę, ir visi vietoj tolyn. Kiti gi jų draugai areštavo žmones ir darė kratas.

Pradėjo areštuojet nuo bombos metėjo. Jis neturėjo jau rankos, akių ir kitu kuno dalių; bet buvo gyvas, gyva mėsos kruva. Yra tai jaunas židas, 21 metų, Zelikas Silverstein-Cohen. Jis pasisakė esąs anarkistas, paeinias į Baltostoges (Lietuva), ir metės bombą su tikslu policemonus nudeiti, už jų nedora apsięjimą su bedarbiais už neleidimą laikyti mitingą, už atemimą žodžių laisvęs.

Tuččias niekadėjas! Jis norėjo su bomba išgelbėti nuo griovimo mūsų įstatymus... Užmiršdamas, kad tuos griovėjus, policiją ir civilinė valdžia bei teismadarius — šią demonstraciją išardžiusius, pati žmonės išsirenka!

Teip ir užsibaigė demonstracijos. Ne darbininkai parode savo reikalus, bet policija savo galybę. Pirmesniuoju

Amerikos kriziuse ne teip buvo. Metuose 1857, prasidėjus kriziui New Yorko bedarbių kasdienė turėdavo ant Tgompkins skvérą savo mitiną.

Gus. O kada lapkričio 6 d. išėjo demonstracijos, su vėlavomis ir užrašais: „Mės norim darbo“, tai buvo užtrauktamestan kariumenė ir laivynas. Pusei šimto metų praejus, tame pačiame mieste nė vieno susirinkimo bedarbiai neįstengė ant pleciaus padaryt, o demonstracijas galėjo pusantro šimto policemonų išardyt. Būtų galėjų da ir daugiau ką padaryt, nes New Yorke yra

10.000 ginkluotų policijos, maitydami kad kai-kurių jaunesniesių sanariai pradėjo įvesti susivienijiman polit. įjėskinius turėjo nepamokinti, bet tiktaip priešintis bandymams įvesti bepartinién organizaciją, kada minios bėgo gatvėmis, nuo policijos arklių ir smugiu, taip per langus ant žmonių galvymetė knygą, rašalines bonkas ir kitus daiktus. Apie Union Skvérą, žinote, gyvena augsta ir „apsišvietusi“ buržuazija. Jai bedarbių demonstracijos ne miela. Sotus alkano nesupranta.

Bei kas su darbininkais? Ko jie bėgo nuo policijos?

Organizacijos ir apšvietimo buvo stoka. Apsišvietė gali sau tokia tvarka sutaisyt, kurioje sutaisys tokius įstatymus, kurie jiem geri, ir nelainps valdžiose vietose tokius žmonių, kurie laužo jū įstatyti.

Ne bombos apgins įstatymus, bet liaudies demokratizacija.

di, seni sanariai nė nepamoki na naujų sanariu, kaip reikia gyventi ir taikytis prie tvaros, ir todėl dabar esą ginciai ir vaidai.

Kiekvienas žinome, kad įsikarščiavusiam, biliu vienam žmogui, jokis pamokinimas, persergėjimas apie jo nenuoseklumus buna be vaisiaus, iki tolai, pakol patsai žmogus ne pamato, kad jodarbas ar žingsnis eina negera; patsai pamates apsigavimą, atšoka. Tai, tokiai pamokinimai primetami p. Gegužio seniems Susivienijimo sanariams pasileika be naudos.

Seni sanariai S. L. A., maitydami kad kai-kurių jaunesniesių sanariai pradėjo įvesti susivienijiman polit. įjėskinius turėjo nepamokinti, bet niekados ne p. Zanniutei, iš kur ne galima per keletą metų paduotą liekanų iškrapšyti. p. Gegužis sako, kad „tiktais grynas išturus, galima butų daiktai stovēti parodyti visuomenę, aiškioje formoje tą betvarką ir įjėskoti kaltininko“ Mės žinome aiškiai, kad po užsibairimo tos parodos, komisija lietuviškų daiktų surinkimo, užbaigdama savo priedemes, pavedė visas liekanas Susivienijimui Lietuvių Amerikoje, ir p. Zauniute žada ir žada jas prisiūsti, ir siunčia net ir žiandien; tai ženklina, ji nelabai paiso apie savo pareigos išpildymą, linkui mūsų visuomenės. Koksi ten ne jos vienos reikalus yra da „vedamas“ mūsų neapeina, ir galop jie nepraneš niekads S. L. A. valdybai, kas ten taip jai trukdo.

Nesuprantama da ir tas, iš kur „jaunas“ Gegužis taip nuodugniai gali žinoti visų tų liekanų ir „senų“ veikėjų, podraug Zauniutes prietikius? Ar gi tai Zauniute jam tiktaip praneša?.. Sako p. G., kad jie buvo tiktaip „tarpininkai“, o Tilžėje atstovaujanti ypač visuomui rėdo.

Toksai „atstovavimas“ liekanų reikaluoose išsirodo lyginai tuomi, kuoni tarpiu, ypač Prusiose vienos ypatos buvo „Aušrininkų“ ir „Varpininkų“ laikuose, kada inteligentai sudėjo lietuviškos propagandos reikalamas pas „tarpininką“ gyvenantį Prusiose, 1,000 rublių; toliaus pareikalavo paskirtiems laikams pinigus duoti, tai „tarpininkas“ intelligentams taip pranešė: „Jeigu jūs norite įjėskoti tų pinigų, tai aš jūsų visų pravardes išduosi masolių valdžiai“....

Ant tokio atsakymo, ką tu-

Brooklyn, N. Y., 1 d. Balandžio (April) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metų XXIII.

ŽVILGIS Į MUS PAČIUS IR I P. GEGUŽIO RAŠTUS.

Gentainis p. Gegužis, 11 N „Vienuo“ rašydamas po minetu antgalviu straipsnį, ten ilgai išvadžiodamas nurodo „nedabrendimus, vaizdingiau perstatydams organizacijas ypatingi Susivienijimą Lietuvių Amerikoje“, ir sako: „Mės žinomai naujai kibirkštelių plėkstelėjus, apsireiškiai trukšmas, ginciai ir vaidai“. Tarp kito, da prikaišioja „Tėvynės“ sandarininkams.

Guodojamas gentainis p. Gegužis, baigdamas savo rašinį 12 N „Vienuo“ užvažiavo per kaičių ir man, jau tiktaip vienam, — buk aš stačiai apšmeičęs „Tėvynėje“ p. Zauniute, toli nuo mūsų gyvenančią ir visame labai mums reikalingą.

Kadangi tai teisybė rašiau, tai nėra apšmeičimas. Aš ne iš kalinių rankovės žinias ištraukiau; jas rašiau iš patirtų faktų, semdamas dar per laiką, kada buvau per šešerių metus. Susivienijime Centralkuoju sekretoriū, ir matydamas reikali, tą dabar pri-

erjo daryti intelligentai Prusų „tarpininkui”? Patraukę per dienis daugiau jau savo 1,000 rublių neprāše, ir daugiau jų neberegejo!..

Su Paryžiaus Parodos liekanomis ir gi tas - pats yra; tik tuomi skiriasi, kad Susi-vienijimas nebijo išdavimo Maskolijos valdziai; todėl da vis per keletą metų reikalauja, kad liekanos butų prisiūtos; bet nesiūnčia ir gana.

Ar gi jau dyvai, kad nuo Zauniutes neišgauna Susivienijimas tų liekanų? Neišgauta nuo jos ir Jagamostojems paduotų, geriausiu daktaro Kudirkos kelių kompozicijų, papuoļe ne perrašas, bet pats originalas; ir kur gi dabar jas gauti? Papuoļe, ar kam papuoļe — ir viskas.

Ar tai misliname, kad Prusų „tarpininkai” tiktais dalykus sutarpino; turi da priminti iš paeities ir daugiau panašių atsitikimų.

Laurynas Kušeliauskas, iš Kauno gubernijos, anuomet buvo atidarens fondą lietuviškų knygų leidimui; davė tas vyras vienas 2.000 rublių, sudėjo prie to da suaukant pinigų per kūnigus pas Weyeri Tilžėje; ir... viskas prauvo ir turėjo aukautojai tylėti, nes bijojo išsižiot....

Pas Jurgi Mikšą, dingo suaukanti pinigai išleidimui „S. Daukanto istorijos”; taip pat aukautojai turėjo nutyleti.

Taigi teisybės rašymas, ar gi yra apšmeizimu p. Zau niutės?

Reikalaujant Susivienijimui tų liekanų, per keletą metų, štai apsiverė klausimas kitaip; jau dabar reikalaujama tiktais Susivienijimo prietarymo, o jas nusiūst žada ma Vilniu. Ar gi negalime manysti, kad bus tas pats ir su tuom siuntim? Ar gi manimas ar rašymas, pasiremiant ant faktų ir patyrimus, buna apšmeiža? Tą ir patsai p. Geguzis supranta, kad, ne.

Dabar XXIII seimas, galim spėti, kad pritars perduoti Vilniu; ir karta nukris tie reikalai nuo „tarpininkų” sprando; bet ar kitaip elgsis Prusuose mūs tarpininkai su Vilniškiais, tai ateitys parodys. Jeigu perduos Vilniu, tai matysim iš apgarsinimų kiek ko parduos.

Toksai tai „Žvilgis į mus pačius ir į p. Geguzio raštus.”

T. Astramskas.

Ar jau užsibalgė revoliucija Rusijoje?

(Tasa).

Ar pasiseks visai pasodinti carą ant pirmutinės galybės sosto yra labai abejutinas klausimas.

Kas dabar da širdingai deda galvą už carą? Ne zmonės, ne liaudis. Tai jo paties dvaro teip vadina moji kamarillė (grupa valdininkų) jo giminės, ponija ir da — „juodoji šimtine”; tie visi gaivalai begediškai žergia per kenčiančios liaudies reikalus, tiesia savo purviną ranką carui ir apsiputoje ragina Mikalojų II., kad įvestų senajį vienvaldijos

rėda, ragina pagaliaus net panait kit dumą. Visi revoliucijos laimėjimai dyla, kovotojai stena Siberijos gilumose arba kalejimuose, jeigu kurie da neprauvo iš budelio nagų po kartuvėmis.

Vienok reikia neužmiršti, kad Rusijos naminė karė da neužbaigtą teberą. Da augščiausis žmonijos teismas nesutaikėliaudis su vienvaldija ir neperskyrė istoriškų imtinybių. Gali but ilgesnis, gali but trumpesnis da prabėgė laikas, kada apie tos kovos galiai galiama bus pasakyti paskutinių žodžių.

Taipgi, iki tulam laipsniui, yra tresa ir tas, kad Rusijos revoliucija yra bespekė; vienok ji bespekė yra ne delto, kad nuo pat pradžių perdaug eikvojo savo pajėgas, arba kad ji but pati per save silpną. Reikia neužmiršti, kad šitos revoliucijos dirva yra Rusijoje kaimiečių krašte. Kaimiečiai pati save yra gaivalais nerangus, nepastovus, bailus, o priegtam rusijoje jie dar gana neapsišvietė. Rusijoje, iš 150 milijonų gyventojų, miestelėnų tera 12.8%, o visa kita liu dis, butent 87.2% yra kaimiečiai (—išeina, ant 100 žmonių, apie 12 tiktai miestelėnai, o 87 — kaimiečiai); iš tų paskutinių skaitliaus, 72% yra vienatiniai užsiemę žemės dirbimui. Abeinai pasakius, pae mus visus Rusijos žmones i vieną skaitlietu trečdaliam yra žemdirbių (apie 67.2%). Taigi ar šiaip žiurėsim, ar taip, vis Rusiją rasim kaimiečių, o ne miestelėnų kraštu.

Dabar reikia mums išivaizdinti tą, kad sviečių buvusios politiškosios revoliucijos tankiausiai, o beveik ir visados tiktais tada nusisekdavo, kada jose dalyvaudavo, arba ir vadovaudavo didelė arba ir didesnė dalis miestelėnų — tai yra pabrikų darbininkai ir smulkioji buržuažija; pirkliai, pramoninkai, inteligencija ir tt. Rusijoje miestelėnų, kaip matėme daug mažiau, negu kaimiečių. Be to dar tie pati miestelėnai labai pakrikė savo nuomonėse, da nesuspėjė susiorganizuoti, atskrivęti nuo caro valdžios tiranijos. Kadangi čionai miestelėnai negalėjo ištisai dalyvauti ir vesti revoliuciją, nors keliis sykius buvo smarkiai pakilę ir per tai ant vienu kaimiečių nusviršus revoliucijos sunkumui, kurie (kaimiečiai) nėra taip pastovus tokia me istoriškame darbe, revoliucija turėjo buti pralaime ta. Tai kalbame apie pirmųjų metų revoliuciją. Per poprą paskutinių metų revoliucijos žiedinys iškūrė miestuose. Kada vienų miesto darbininkų revoliucija paasidejo, sunku pasakyti. Tik tas aiskiai matoma, kad jau spalio, 1905, visuotiname streike kaimiečiai labai abejutiškai užsilaike ir beveik prie miestų judejimo neprisidėjo.

Nuo minėtojo streiko gal but užsikurusi revoliucija i neužgesinamą gaisrą, kad ne butu pasiskubės caras išleisti garsinę „spalinio manifestą” (kurį paskiaus panaikino, ir kurio atraudojimui Rusijoje net susitvėrė galinga „spalninkų” arba „spaliečių” parti

ja, dabar vadovaujanti du mos didžiumą). Tas mánifestas buvo spalio revoliucijos (tarp 17–30 dienos to mène sio) iškariautas.

Paskiaus, tiesa, Rusijos kaimas buvo padrebintas galingu agrariškuoju judejimu. Vienok šito judejimo anaipolt nereikia sumaišyti su miestelėnų revoliucija; agrariškasis kaimų judejimas turi yisai kitokią formą ir tikslą, negu miestų revoliucija. Ir todėl jis negali revoliucijai daug padėti.

Rusijos kaimiečių sukilmai, priem anarkistišką pavidalą; sukilė buriai kaimiečių éjo de gindami dvarininkų palocius ir kitokius jeibius; ištasydami, kurie revoliucijos nesus tiprina, bet susilpnina, atstumdami nuo savęs daugelį intelligentijos ir netikinčių į tokius turto naikinimus miestelėnų, — kurie turto vertybę ar šiaip, ar taip — brangina. Tie są sakant, kaimiečiai pasileido, neturėdami jokios organizacijos, nė apie jokią taktiką išmanymo, nė pagaliaus žiniodami aiskiai: kaip, ko ir nuo reikalauti. Taip gi, nors kaimiečiai ir sukildavo, padarydavo čia ėlę bet varkių, vienok savo kovose jie niekuomet neiškilo augštyn su savo reikalavimų aiskumu, kaip ta gražiai moka padaryt miestų darbininkai. Jie šiau šesi tiktais prieš kai-kurius žemvaldžius, o ne prieš visa politišką surėdymą, užsibai gianti caro ypata, — kuris, pats budamas dvarininku, karštai gina visų turčių ir dvarininkų reikalus.

Tai bus silpniausioji Rusijos revoliucijos gislėlė — kaimiečių sukilmui.

Perėjus prie armijos (ka riumenės) randame kitą revoliucijos silpnybę. Buvo padaryta gana skaitlingi ka reiųvai maištai. Ii jų galima buvo tikėtis didelių ir vaisinę pasekmų, jei kokia — gera maištams klojanties, butu tapusi nugriauta dabartinė valdžia. Vienok to neatsitikė. Kareivų sukilmui, nors jie baisiai išrodo zmogaus omenėje, vienok Rusijoje mažus rezultatus tepasiekė. Kodel? Dėl to, kad kareiviai iš tų pačių nerangų kaimiečių, kurie neturi nė išnašumo, nė sumanomo, nė pastovumo, ant galo — jie dar nežino, ką sviečių revoliucijos reiškia. Jie gali kartais sukilti, padaryti net kruvinus maištus. Bet, kas iš to? Pasiulo jieims priešas kokį niekį, ir jie padeda ginkla. Taip, buvo anekdotas, ir teisingas, kad caras su degtinės stikliuku ir tabako pačeliu numaldė didelius nerimavimus savo gvardijos. O tie skaitosi dar labiau apšvies tais, negu pėstininkai, arba kazokai. Šie paskutinieji gimatė, kaip jie suprante suki limus eidavo į kimaus ar žudydavo savo tėvus ir brolius, kada kur iškila judejimai agraru. Kaimietis, vistiek nors ir šinieliumi aptemptas, pasilieka nerangum kaimiečių; tarpe kaimiečių abelnai sunku padaryt organizuota revoliucijos spēką, o jau tarpe Rusijos kaimiečių ypatingai tas sunkiai duodasi. Nežiu-

rint į revoliucijos propagandą, jiems da vis sunku suprasti, kaip galima įsisenėjusi tarka umu laiku išversti ir tą pažeisti nauja. Kaimiečiai-kareiviai tą nesupratimą ir gi patvirtino, kaip armijoje taip ir laivyno sukilius, pradėjus nuo liudnos atminties sukilmuo laivo Potemkin ir Šmidto, baigiant vėliausiu laivyno maištū Vladivostoke.

Paskiaus, tiesa, Rusijos kaimas buvo padrebintas galingu agrariškuoju judejimu. Vienok šito judejimo anaipolt nereikia sumaišyti su miestelėnų revoliucija; agrariškasis kaimų judejimas turi yisai kitokią formą ir tikslą, negu miestų revoliucija. Ir todėl jis negali revoliucijai daug padėti.

Rusijos kaimiečių sukilmai, priem anarkistišką pavidalą; sukilė buriai kaimiečių éjo de gindami dvarininkų palocius ir kitokius jeibius; ištasydami, kurie revoliucijos nesus tiprina, bet susilpnina, atstumdami nuo savęs daugelį intelligentijos ir netikinčių į tokius turto naikinimus miestelėnų, — kurie turto vertybę ar šiaip, ar taip — brangina. Tie są sakant, kaimiečiai pasileido, neturėdami jokios organizacijos, nė apie jokią taktiką išmanymo, nė pagaliaus žiniodami aiskiai: kaip, ko ir nuo reikalauti. Taip gi, nors kaimiečiai ir sukildavo, padarydavo čia ēlę bet varkių, vienok savo kovose jie niekuomet neiškilo augštyn su savo reikalavimų aiskumu, kaip ta gražiai moka padaryt miestų darbininkai. Jie šiau šesi tiktais prieš kai-kurius žemvaldžius, o ne prieš visa politišką surėdymą, užsibai gianti caro ypata, — kuris, pats budamas dvarininku, karštai gina visų turčių ir dvarininkų reikalus.

Tai yra antra silpnoji, Rusijos revoliucijos gislėlė.

(Toliaus bus).

Lietuviai Sibire.

Irkutskas. Pasiržau su teiki „Vilniaus Žinioms” keletą trumpų žinelių apie lietuvius Irkutskje; tautiskai susipratus, man rodos, su visių žmonėmis, su tiekuo daugeliu po savo ranka durtuvu, kiek

Vilniaus kalejimai kaip buvo pilni, taip ir yra; vienus

išleidžia, tai kitus paima: o ta

„palaimintoji vietele” turi

but pripildyta „išrinktaisais”.

Naujas Lukiškių kalejimas,

pastatytas sulyg „naujausią

policijos mokslo reikalavimų”

dabar kupinai prikimštasis

„prasikaltėliais”; ten sėdi ant

6 šių mén. nutesitas — už pla

tinimą caro valdžiai negeisti

nos literaturos — Juozas Pa liukėnas.

Aną dieną nuėjau aplankytai bei suraminti, tai

kalėjimo valdyba neprileido,

girdi: „tik tėvai ar broli ir

tai tik didžiam reikalui esant

galima prileisti!” Tada pra

šiau nors pundelj užkandžio

priduoti; tad vos prisiprasiau

priūmti ir sedinčiam priduoti.

Pas kalėjimo vartus išstovė

jau apie porą valandų; žmonių buvo susirinkę pulkas:

vieni nulinė, kiti apsiverkė,

treči gailestio apimti, veik vi

si su punda-pundeliais, nori

prieiti, pamatyti sau brangia

yptas, bet kalėjimo sargyba

labai šiurkšciai su jaism

apseiniava: neleidžia jėti nė į ka

lejimo kiemą, stumdo, rēka

ja ir net kolijosi.

Vilniaus „Kanklių” Draugė lyg apmirus. Surengia

koki maža šeimyniška vaka

rėli ir vėl tyli. Nė savo val

dybos buto neturi ir narių,

kaip pasirodo, menkai; o pi

nigų nė tiek, juo kad negir

det nieko aukų siunčiant,

kaip budavo pirmais metais

„Kanklių” gyvavimo.

Sunku išaiškinti, ar čia draugovės

kaltos, ar jų valdybos, ar na

riai.

Apie „Tautos namus” taip

andai paplitęs karštias bruz

dejimas, vėl nutilo. Mat pas

mus, Lietuvoje, kokiam nors

sumanymui iškilus, kaip tik

kas pradeda labai „aiškinti”

ne išlavintus lietuvius, ne

čia nieko lietuviško su žiburiu

nerastum! Kas link pamaldų

bažnyčioje, tai čia lietuvių

uo amžių skriaudžiami; ne

visi juk supranta lenkiškai,

čiantį mūsų knygyną ir kitus Am. lietuvių knygynus po egzempliorių ar daugiau raštu.

Aukas siūsti prašome šiuo mi adresiui: "M. Novickas, 29 Franklin st., Paterson, N. J. Vardu 101 kp, SLA.—M. Novickas, E. Kinderas ir A. Masevičius."

VIESAS PRANEŠIMAS.

Pirmau, negu buvo pradėta versti Sinklerio veikalas „Raistas“ (The Jungle) į lietuvių kalbą, pranešau ne tik tai Amerikos lietuviškuose laikraščiuose, bet žinių pasiūliau ir Europos Lietuvon, „Lietuvos Ukininko“ ir „Žarijų“ redakcijas,—kad jeigu kas verčia augščiau minėtą knygą, praneštų man, arba viešai laikraščiuose, idant leidimui vienos iš tos pačios knygos neužsiunti dviemis. Taip pat ir prieš jos atspaudinimą gana placiai garsinau Amerikoje ir Europoje.

Ko literatūros etika ir priimti draugijoje papročiai reikalauja, atlikau. Mineta knyga dabar, nors sudideliais iš kaščiais ir paeikvomis triuši, apleido spaudą ir malonių tapo visuomenės priimta. Teigul jis prisideda savo šapeliu prie mūsų brolių apšvietimo.

Dileiapsisaugojimo, vienok nuo paprastų ne savos literatūros glemžikų ir pasinaudojotų svetimų triuši, aš gavęs nuo autoriaus specifališką leidimą versti į lietuvišką kalbą jo veikalą „Raistas“, viso vertimo teises pasilaikau sau, ir ant viršių minėtojo vertimo išreikalavau specifališką „copyright“ (spaudos teise), kurią spaudos biure Vašingtone ir užregistruau. Todėl valstybių įstatymai bili kam prasalinis norą glemžti nuo manęs metos knygos varda ir net turinį lietuvių kalboje.

Per tai šiuomis iš pranešu, kad jeigu kas garsins ir paravines „Raista“, arba ir po kitokiu vardu lietuvių kalboje, tik ta pačią knygą—„The Jungle“, bus priverstas užmokėti man visus iškaščius, kurius pakeliau „Raista“ išleidžiant. Prieg tam kadangi tokiai svetimo triušo pasivinimas visur yra draudžiamas, kaip literatūra pribavyste,—žinoma Amerikos kodekse kriminališkų prasižengimų rušis—„forgery“ (vistiek, ką ir dar yras falsyvų pišigų), toks bus da ir valstybių įstatymais baudžiamas už auščiau minėtą pradarbę.

Šitas pranešimas yra pastovintis ir tikras.

Su pagarba visuomenei

J. Naujokas.

Madison Sq. Sta. Bx. 189
New York, N. Y.

Pauksyczio tragedija.

Pavasariui besiartinant, gržta į mūsų kraštą nūvargė šilumos pasiuntiniai, parlekiu iš tolumų kraštų, iš-už juriū-marių, iš-už kalnų, sušeles, sustyrę, išalkę, mūsų pasilge; parleke susirenka buritosna ir suklega, pranešdami mums,

paagusiemis jau tankiai prisieidavo žvalgyties po pievas ir stovinėti ant kalnelio, už ganyklų, ir apžiurinėti atsi dejus dangų, kad, saugok Dieve, nepraziopojus gužučio, o

jog veikiai-vei kiai — už savaitę, už kelių dienų atgalbus iš ziemos miego, sunkaus miego, mūsų krašto dirvos ir dirvonai, nusimes nuo savęs močiutė-zemė balta sniego už dangą, parodys savo geradariai saulei žaluojančias pievas, kvipiančių girių skaistumelį.

Ir kiek džiaugsmo atneša mūsų baltas raudonkojis, juodsparnis gužutis, pirmą sykių pavasarij pasirodė!

— Jau gužutis parlėkė! Aš gužutį mačiau! — girdi po kaimus ir miestelius, ir girdi iš visų lūpu: senų, jaunų, vaikų, mokytų ir praščioklių.

— „Gužutis parlėkė!“ — magiški žodžiai: žmogus jauti, kad su to paukštį, gražiai atgal atsiveriantį ir siunciantį vis kam, daugiai ir zemei, savo linksmą juoką! Ir mės mylėjome tuos paukščius už jų kleges, už jų ramią išvaizdą, už tat, kad jie taip iš aukšto, nuo liepos viršunės, mokojo ramiai žiurėti į žemę.

Vienok iš mūsų tos meilės gime nelaimė: aš nuždužiau paukštį, jo vaikus, ir išardžiau lizdą... o aš taip ji mylėjau...

Stai kaip tai atsitiko.

Mudu su mano mažesniuoju broliu norėjova išbandyti mūsų gužučius, buvova užsiinteresavusiu klausimu: ar gužučiai pažiūne savą vaiką, ar ne?

Tatai aš, nutykojės, kada abiejų paukščių nebuvo lizde, ir pasiėmės iš po nesenai patupdytos žasies kiaušinį, įlipau liepon ir padėjau jį į lizdą, kur jau buvo keturi maž-daug tokio pat, kaip ir žasies, didumio kiaušinai.

Padariusi tatai, abu su broliu laukėva, niekam nieko nesakydam, kaip tai gužutienė išperės žasytį ir kaip tasai žasytis bus gužučių maitinamas.

Tasai klausimas labai užemė mudviejų galvas.

Laikas slinko palengvėliais, o gužučiai perėjo.

Kas dieną po keliis sykius buvo matyti katrą—nors bestovinti lizde aut vienos kojos ir snaudžiantį, įtraukus tarp sparnų kaklą, kuomet antrasis tupėjo ant kiaušinį. Ir klegena buvo taip-pat keliis sykius per dieną.

Mudu, žinoma, kaip vaikai, buvova jau ir primiršiu apie savo nusidėjimą prieš paukščius. Laikas slinko savo viškeliu į amžinastę, žudydamas balsioje savo kelionėje žmonių mislis, dėstydamas į praeigos archivą žmonių veiksmus... Mės, vaikai, žaidėme, pavasario oru plaučius gaivindami... paukščiai perejo lizde, senos liepos viršunėje.

Maži budami, kol dar anksybą pavasarij draudžiamas buvo béginioti ore po drėgną žemę, pro langus žiurėlavome į aną lizdą: kas pirmas pamatydavome gužutį į lizdą parlekiant, tas jaudavos visą pavasarij ir vasarą laimingas ir tasai iš mūsų nesyk pervažyda vo kitus įvairiuose ginečiose ir užrišdavo kitiems vaikams lupa vienu tik priminimui, kad jisai pirmas pamateš ši pavasarij gužutį: to autoritetas buavo nepakrūtinamas.

Paagusiemis jau tankiai prisieidavo žvalgyties po pievas ir stovinėti ant kalnelio, už ganyklų, ir apžiurinėti atsi dejus dangų, kad, saugok Dieve, nepraziopojus gužučio, o

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Šią savaitę uždarė drutvietėn generolą Stesselį, kuriam caras vieton nubausti mirčia, pakeitė bausmę dešimčiai metų tvirtovės, ką pasmerktasis ir pradejo atmetavoti, gavęs kambarį Petro-Po

porto Arthuro generolu byla rods užsibaigę; valdžia juos teisė už nerangumą ir baukštumą. Dabar jie patys tarp savęs veda apyskaitas. Neseniai Fokas ir Smirnovas net ant dueliaus buvo išėję, ir pastaras tapo bene mirtinai per

šautas. Smirnovas lenktyniajosi Mandžurijoje su Stesseliu ir pralenkė: jis pasigyrėmams ir pletkoms Peterburge bivo įtiketa ir pakele jį vieton Stesselio į Porto Arthuro komanduotojį. Bet Stesselis savo viesos neapleido, iš ko kilo ne apykanta ir pavydė tarpe Stesselio ir Smirnovos bei jų dyviejų šalininkų. Tas traukėsi rusų-japoniškosios karės pažaigai. Po karės Smirnovas valdžiai pranešė slaptą, buk Stesselis per anksti padavęs japoniščiams Portą Arthuro, teip gi skundė gen. Foką už baikštumą ir neklausymą. Kaip žinome, teismas rado Stesselį kaltu ir pasmerkė mirties bausmei, o Fokui da vė aštrų perspejimą. Fokas išsaukė Smirnovą ant dueliaus dvirkovos už jo garbės nuplēsimą. Nors duelius šiaip jau Rusijoje yra užgintas, vienok caras Aleksandra III. leido armijoje tokį savo teismą varoti. Netikėdamas Rusijos teismų teisingumui, Fokas ir sumanė tuom pasinaudoti—pats su Smirnovu atsiteisti. Suėjo duelistai apsirengę militariškoje formoje, šovė į viens kita tris sykius, ketvirtas pagavo Smirnovą ir tas regis jau nebogyvęs. Foką visi draugai sveikino. Matyt teipgi nė į teismą netiki, nė padavimas Porto Arthuro jems blogu išrodo. Fokas gundomas yra dar kaučius su generolu Gorbatovskiu, kurs teip gi port-arturiečius kritikavo.

Amerika. Ką šios savaitės laikraščiai praneš, visuomenė negali dasi protėt: ar tai yra paprastas juokas, ar givū poviška loša—Japonijos valdžia užkvietė pas save Amerikos laivyną! O juk dar neseniai buvo tiek daug kalbėta apie nesutikimus tarpe geltonių japonų ir megstančių trukšmą jankių, dar neseniai gaudė japonų šnipus Amerikoje, fotografuojančius čionykytės tvirtovės ir kitokius jeibius mūsų spauda kelė pranašaudama karę. Viškas sugriuvo, ar bent moka parodyti, kad sugriuva: Japonija užkvietė amerikonų laivyną pasave į svečius, o Amrikos didikai, kad tas „užkvietimas yra viens iš laimingiausių“. Ir Yokohamos uoste japonai jau rengiasi amerikonus pasitikt, o Mikados politiškieji agentai lasko po visus Tykijoje Okeano pakraščius, pradėjus nuo San Francisko, renka nuo čionai apsigyvenusiu japonių pinigus, iškelti sustojantiems laivyno vadams pieštus. Japonijos valdžia atvirai sako, kad užkvietė amerikonus su tikslu išblaškyti visas kalbas apie karę. Bet, kam tatai amerikonai savo laivyną, teip netikėtai suorganizavo ir išsiuntė ant vandenų? Tos minuklės raktas visgi tebera ne visuomenės žinioje, bet myluo gabių politikų kišeniuje.

Japonija. Kaip Amerika rodėsi gązdino Japoniją su savo laivynu, besiirstančiu dar pakraščiais Tykijoje Okeano teip Japonija pradėjo bauginti kinus. Pasipynė tam gera proga, kada kinų valdžios užgrobė japonų laivą „Tatsu Maru“, vežantį ginklus į Kiniją. Nors kiniečiai laivą su ginklais sugrąžino ir Japonija persipraše, tačiaus ši laivui nebepasikakina. Nuo salų Farmozos rusčios pareinėzios į Kiniją, kad Japonija škėlė iš savo uostų šarvuocius:

Stesselio, Reiso ir Foko—Porto Arthuro generolu byla rods užsibaigę; valdžia juos teisė už nerangumą ir baukštumą. Dabar jie patys tarp savęs veda apyskaitas. Neseniai Fokas ir Smirnovas net ant dueliaus buvo išėję, ir pastaras tapo bene mirtinai per

šautas. Smirnovas lenktyniajosi Mandžurijoje su Stesseliu ir pralenkė: jis pasigyrėmams ir pletkoms Peterburge bivo įtiketa ir pakele jį vieton Stesselio į Porto Arthuro komanduotojį. Bet Stesselis savo viesos neapleido, iš ko kilo ne apykanta ir pavydė tarpe Stesselio ir Smirnovos bei jų dyviejų šalininkų. Tas traukėsi rusų-japoniškosios karės pažaigai. Po karės Smirnovas valdžiai pranešė slaptą, buk Stesselis per anksti padavęs japoniščiams Portą Arthuro, teip gi skundė gen. Foką už baikštumą ir neklausymą. Kaip žinome, teismas rado Stesselį kaltu ir pasmerkė mirties bausmei, o Fokui da vė aštrų perspejimą. Fokas išsaukė Smirnovą ant dueliaus dvirkovos už jo garbės nuplēsimą. Nors duelius šiaip jau Rusijoje yra užgintas, vienok caras Aleksandra III. leido armijoje tokį savo teismą varoti. Netikėdamas Rusijos teismų teisingumui, Fokas ir sumanė tuom pasinaudoti—pats su Smirnovu atsiteisti. Suėjo duelistai apsirengę militariškoje formoje, šovė į viens kita tris sykius, ketvirtas pagavo Smirnovą ir tas regis jau nebogyvęs. Foką visi draugai sveikino. Matyt teipgi nė į teismą netiki, nė padavimas Porto Arthuro jems blogu išrodo. Fokas gundomas yra dar kaučius su generolu Gorbatovskiu, kurs teip gi port-arturiečius kritikavo.

Stesselio, Reiso ir Foko—Porto Arthuro generolu byla rods užsibaigę; valdžia juos teisė už nerangumą ir baukštumą. Dabar jie patys tarp savęs veda apyskaitas. Neseniai Fokas ir Smirnovas net ant dueliaus buvo išėję, ir pastaras tapo bene mirtinai per

šautas. Smirnovas lenktyniajosi Mandžurijoje su Stesseliu ir pralenkė: jis pasigyrėmams ir pletkoms Peterburge bivo įtiketa ir pakele jį vieton Stesselio į Porto Arthuro komanduotojį. Bet Stesselis savo viesos neapleido, iš ko kilo ne apykanta ir pavydė tarpe Stesselio ir Smirnovos bei jų dyviejų šalininkų. Tas traukėsi rusų-japoniškosios karės pažaigai. Po karės Smirnovas valdžiai pranešė slaptą, buk Stesselis per anksti padavęs japoniščiams Portą Arthuro, teip gi skundė gen. Foką už baikštumą ir neklausymą. Kaip žinome, teismas rado Stesselį kaltu ir pasmerkė mirties bausmei, o Fokui da vė aštrų perspejimą. Fokas išsaukė Smirnovą ant dueliaus dvirkovos už jo garbės nuplēsimą. Nors duelius šiaip jau Rusijoje yra užgintas, vienok caras Aleksandra III. leido armijoje tokį savo teismą varoti. Netikėdamas Rusijos teismų teisingumui, Fokas ir sumanė tuom pasinaudoti—pats su Smirnovu atsiteisti. Suėjo duelistai apsirengę militariškoje formoje, šovė į viens kita tris sykius, ketvirtas pagavo Smirnovą ir tas regis jau nebogyvęs. Foką visi draugai sveikino. Matyt teipgi nė į teismą netiki, nė padavimas Porto Arthuro jems blogu išrodo. Fokas gundomas yra dar kaučius su generolu Gorbatovskiu, kurs teip gi port-arturiečius kritikavo.

Stesselio, Reiso ir Foko—Porto Arthuro generolu byla rods užsibaigę; valdžia juos teisė už nerangumą ir baukštumą. Dabar jie patys tarp savęs veda apyskaitas. Neseniai Fokas ir Smirnovas net ant dueliaus buvo išėję, ir pastaras tapo bene mirtinai per

šautas. Smirnovas lenktyniajosi Mandžurijoje su Stesseliu ir pralenkė: jis pasigyrėmams ir pletkoms Peterburge bivo įtiketa ir pakele jį vieton Stesselio į Porto Arthuro komanduotojį. Bet Stesselis savo viesos neapleido, iš ko kilo ne apykanta ir pavydė tarpe Stesselio ir Smirnovos bei jų dyviejų šalininkų. Tas traukėsi rusų-japoniškosios karės pažaigai. Po karės Smirnovas valdžiai pranešė slaptą, buk Stesselis per anksti padavęs japoniščiams Portą Arthuro, teip gi skundė gen. Foką už baikštumą ir neklausymą. Kaip žinome, teismas rado Stesselį kaltu ir pasmerkė mirties bausmei, o Fokui da vė aštrų perspejimą. Fokas išsaukė Smirnovą ant dueliaus dvirkovos už jo garbės nuplēsimą. Nors duelius šiaip jau Rusijoje yra užgintas, vienok caras Aleksandra III. leido armijoje tokį savo teismą varoti. Netikėdamas Rusijos teismų teisingumui, Fokas ir sumanė tuom pasinaudoti—pats su Smirnovu atsiteisti. Suėjo duelistai apsirengę militariškoje formoje, šovė į viens kita tris sykius, ketvirtas pagavo Smirnovą ir tas regis jau nebogyvęs. Foką visi draugai sveikino. Matyt teipgi nė į teismą netiki, nė padavimas Porto Arthuro jems blogu išrodo. Fokas gundomas yra dar kaučius su generolu Gorbatovskiu, kurs teip gi port-arturiečius kritikavo.

Stesselio, Reiso ir Foko—Porto Arthuro generolu byla rods užsibaigę; valdžia juos teisė už nerangumą ir baukštumą. Dabar jie patys tarp savęs veda apyskaitas. Neseniai Fokas ir Smirnovas net ant dueliaus buvo išėję, ir pastaras tapo bene mirtinai per

šautas. Smirnovas lenktyniajosi Mandžurijoje su Stesseliu ir pralenkė: jis pasigyrėmams ir pletkoms Peterburge bivo įtiketa ir pakele jį vieton Stesselio į Porto Arthuro komanduotojį. Bet Stesselis savo viesos neapleido, iš ko kilo ne apykanta ir pavydė tarpe Stesselio ir Smirnovos bei jų dyviejų šalininkų. Tas traukėsi rusų-japoniškosios karės pažaigai. Po karės Smirnovas valdžiai pranešė slaptą, buk Stesselis per anksti padavęs japoniščiams Portą Arthuro, teip gi skundė gen. Foką už baikštumą ir neklausymą. Kaip žinome, teismas rado Stesselį kaltu ir pasmerkė mirties bausmei, o Fokui da vė aštrų perspejimą. Fokas išsaukė Smirnovą ant dueliaus dvirkovos už jo garbės nuplēsimą. Nors duelius šiaip jau Rusijoje yra užgintas, vienok caras Aleksandra III. leido armijoje tokį savo teismą varoti. Netikėdamas Rusijos teismų teisingumui, Fokas ir sumanė tuom pasinaudoti—pats su Smirnovu atsiteisti. Suėjo duelistai apsirengę militariškoje formoje, šovė į viens kita tris sykius, ketvirtas pagavo Smirnovą ir tas regis jau nebogyvęs. Foką visi draugai sveikino. Matyt teipgi nė į teismą netiki, nė padavimas Porto Arthuro jems blogu išrodo. Fokas gundomas yra dar kaučius su generolu Gorbatovskiu, kurs teip gi port-arturiečius kritikavo.

„Yakumo“, „Akitsuchima“, „Asama“ ir keletą mažesnių laivų, prikrovi ant jų anglui, ir tą visą eskadra pastatė ant pagatavo. Nors Tokijoje japonių valdžios ir sako, kad laivynas busias išsiustas ant pasi-važinėjimo, bet Kinija kiteip mano, — ji tikisi, kad Japoni ja ruošiasi ant jos užpult. Ir ruošiasi ne pati viena, bet su Amerika. Paskalai apie karę Amerikos su Japonija aptilo, ir ši paskutinė net užsikvietė Amerikos laivyną pas save į svečius ir užkvietimas tapo priimtas.

IŠ AMERIKOS

Amerikos juodašimėlai.

Rock Island, Ill., kovo 23 d. tapo išardytas dinamitu dide lis budinkas, sudaužyta spa zdinamosios mašinos ir sunai kinta visa redakcija dienraščio „The Rock Island Daily News“. Tas laikraštis karštai užvažiuodavo miesto smulkies politikeriams ir jų sėb rams lošikams iš pinigų. Tie tamsos paukščiai labai šito laikrašcio ne apkente ir jau daugelį sykių viešai grumojo panaikinsią.

Persekiojimas darbo sajungų.

Zinoma darbininkų sajunga „American Federation of Labor“ buvo apskelbusi boikotą didelei pečių kompanijai „Bucks Stove and Range Co.“ iš St. Louiso, kam jos pirminkinas Van Cleve pasiutusią kovą veda prieš darbo unijas ir persekioko darbininkus — spaudoje ir pabrikose. Kompanija perejo visus teismus, iki ant galo Vašingtono Augstčiausis Distrikto teismas uždraudė ant visados darbininkams minėtą kompaniją boikotuot. Ne gana to, dabar to kompanija skundžia visą minėtą darbo organizaciją už boikotavimo nuostolius, reikalaudama didelės sumos pinigų Van Cleve sako: „Prieš darbo unijas bus iškelta kriminališkos bylos; mēs reikalausime teismų, kad prispaustų darbininkų viršininkus, o jeigu matysis reikalinga, net visą Amerikos Darbo Federaciją išrištų“.

Kad ragus turėtų...

Atkersijo nūtėvynę.

San Franciskoje, C. l., kovo 23 d. burelis korejiečių studentų užpuolė ant garsaus Amerikos diplomato D. Stevenso ir jį apmušė per žandus, iškilioje už Korejai padarytas skriaudas, pašovė. Mat Stevens buvo Korejoje ir nuduodamas esąs geras karaliaus draugas ir patarėjas, visas vietines slaptas perduodavo Japonijai, iš ko ši pasinaudodama supynė Korejai spastus, karalių numete nuo sosto ir prijungė šią šalį sau. Atlikęs šnipo rolo Stevens gavo nuo Japonijos valdžios \$0.000 dovanų—judošpinigų metinę algą po \$840 ir, nuo studentų — revolverio šuvius.

Istorisko melagiaus nuteisimas.

Garsingas Harry Orchard, kuris tiek atsižymėjo melagystėmis, kada pereitais metais Vakaruose buvo iškilusi garsi anglekasių byla, ir kurs tiek buvo papildes nedorybiu, šia savaitę pasilikto nuteistas: ji

pasmerkė numarint apie ge gužes 15 dieną. Visas jo nedorybes, kurias savo laiku pras kambėjusioje byloj, Orchard stengėsi užmest aut Vakarinį Anglekasių Federacijos vadovų — Moyerio, Haywoodo ir Pettibone — teisdarys Wood pripažino jo nuosavybę. Už nužydymą netoli 50 žmonių, išdinamitavimą stočių, padegi man namų ir tt. ir tt. apdovanojo mirties ištarmę. Tačiaus piniguočiai sakoma stengis Orcharda išpirkti, arba bent išprāstyti nuo valdžios, kad mirties bausmę pakeistų kalejimui, iš kurio visgi da gal greitai išeit ir toks žmogus butu jiems da labai naudingus...

Uždraudė anarkistų laikraštį.

Paterson, N. J. Čionai tapo krasos valdyboje atmetas nuo siuntinėjimo anarkistų savaitinių laikraščių „La Question Sociale“ (Draugijos klausimai), kas lyginasi visiškam pridengimui — nes siuntinėti laiškuose ne daugelis leidėjų gali teseti.

Socijalistų nedėlinės mokyklos.

Naujosios Anglijos valstijose ir New Yorko socijalistai rengia savo nedėlinės vaikams mokyklas. Rašėjas Klein yra parašęs pradinis rankvedelius, tai yra sksitymo knygėles vaikams iš grynaus gamtiskos ir materijališko atžvilgių. Tuluose miestuose, kaip va: St. Louise, New Yorke, Lawrence, jau tokį mokyklų po keliais atidare. Prie jų yra skyriai ir paaugusiemis žmonėms, kuriems duoda netikta pradinio mokslo, bet ir politiškos ekonomijos lekcijas iš Mills'o rankvedžio: „Kova už buvį“. Saliato, Lawrence, Mass. yra uždedamas vaikams mėnesinis laikraštis: „Mažiukas socijalistas“, kurią išteipgi bus givelėnami nedėliniu kursu klausimai ir duodamos lekcijos.

IŠ VISUR.

Medžioklė revoliucionierių Finlandijoje.

Finų general-gubernatoriaus kancelerija įnešė į vietinių senatų Helsingforse naują sumygmą, atsiųstą iš Petrapilės, palengvinant suėmimą Finlandijoje revoliucionierių. Anot sumygymo, Finlandijoje turi buti rusiška policija, pareiga kurios — sekti ir temyti rusus, pasislepusius Finlandijoje. Suimiti galima per Finliandijos valdžią, kuri nieko nepisant, turi suimiti nurodytą ypatą. Jeigu Finliandijos valdžia atsisakyti suimiti nurodytą ypatą, — arba kad toje vietoj nebūtų Finliandijos valdžiai, tai tuoose atsitikimuoje rusų policija turi tiesą paimiti, suimiti, su taja vienok išlyga, kad suimtoji ypatą tuoju turėtų buti atiduota į Finliandijos valdžios rankas. Rusijos policija gali suimiti ir Finliandijos pilieti tuomet, kuoniet jis lygiai su rusais dalyvaus revoliucijoje, — tuomet bus pritaikinti prie jų tie pati statymai, ką ir prie rusų. — Tai tau ir laisvė, tai tau ir konstitucija!

Mumija-čerauninkė

Londono gyventojai tvirti na, kad mumija (sudžiovintas

iš senovės lavouas) egiptiškos kunigės Amen Ra, esantis Britaniškame muziejuje, atnešanti kiekvienam nelaimę, kursai jos tankiai dasiliyi arba ilgesni laiką praleidžia prie jos. Daugelis prie jos vaikščiotojų vis patiko kokią nors nelaimę. Tačiau prietarų patvirtina mirtis vieno teplio riaus, kursai šiose dienose umai pasimire laike tepliojimo augšciau minėtos munijos.

Milžiniškas moterų susirinkimas.

Kovo 20 d. š. m. Londono buvo milžiniškas moterų susirinkimas. Sale buvo kupina moterų, reikalaujančių lygibės politiškų tiesų. Išpardo uota tapo 10.000 bilietų išėjimui. Pirminkės kresė buvo tūčia, ir ant jos buvo padėtas parašas „Empty“ (neužimta), nes pirminkė sedėjo kalejime. Bet greit po susirinkimo atidarymui jis pasirodė ant estrados — tapo triukšmingu delsu plojimui sutikta. Ji pa pasakojo, kad prieš valandą i jos kalejimo kambareli jėjo viršininkas ir pasakė, kad jis gali naudotis iš laisvės. Daugybė moterų kalbėjo karštai kalbas apie tiesų lygibę; koks entuziazmas ten viešpatavo, galima spręsti iš to, kad ant agitacijos reikalą tapo surinkta suviršum 33 tukstančiai doberių.

Gorkio autobiografija.

Paprasis laikraščiu „Gil Blas“, garsus Rusijos rašėjas iš vargdienių užtarėjas, apraše savo gyveniną sekancijot trumpoj formoj:

„1876 m. buvau kurpiau gizeliu, 1878 mokiniu teplio riaus, 1880 mazgotojum ant laivo, 1884 komisionierium, 1885 duonkepiu, 1886 gledorium keliaujančiam teatre, 1887 pardavinėjau ant gatvių vaisius, 1889 — norėjau nusūdyti, 1890 — buvau raštininku pas advokata, 1891 m. išvaikšinėjau visą Rusiją, o 1892 m. parašiau pirmą apysaką“.

Nieko stebėtino, kad žmogus tiek visko perejo suprantant žmonių skurdą ir gali iš jų sirdžių skaityt, kaip iš knygos. Lietuviškoje kalboje Gorkio veikalų yra vos kelios apysakaitės, o gaila — daug galetų pasinaudoti lietuvių iš raštu to garsaus rašėjo. Dabar jis negali grįžti į Rusiją ir gyvena Italijos žemėje, bene Ryme. Kaip girdėtis, jo sveikata yra menka, ir jo belaikinė mirtis daug nuostolio atneštą žmonijai.

Matomai kunigėlio buta smarkaus, kad, karštėnės parapijonkos užsimanė pasilikti jį ant senojo vietas.

Zodis po žodžio, susitarė, išrinko iš savo tarpo delegates ir pasiuntė juos vyskupu prasymą palikti naują dušelių ganytoja, bet darbas buvo be pasekmui, — vyskupui neišklausius prasymo, turėjo kūnigėlis su savo gaspadinėle kraustytis iš hotelio į kitą miestą ir mūši karštos parapijonkos pasilikto be lauktuojų mylistų, kurių taip godžiai laukė....

Senasis, prisikolektavoje nuo darbininkų grašių išteigė lietuvišką kliošorių, kuriamė randasi kelios patingesnės darbo lietuviškos avelės, kurios netinkėna naudoti žmonijai neatneš, bet dar už jų aukanus centus, didesnį varą ir ant ilgiujiems užtraukus.

Minėtos miniškos, užimia vieną bažnytinę mokykloj, kurios (nežinau) kelios, bet ne viena už mažų vaikelių didesnį aptamsinimą ir ardymą

tai jis turi dapildyt valstija. Žemiausia emeritura turi buti kas met po 72 doleriu. Kiekvienas darbininkas, kursai išvienių tankiai dasiliyi arba ilgesni laiką praleidžia per 30 metų — gaus emeritų. Daugelis prie jos vaikščiotojų vis patiko kokią nors nelaimę. Tačiau prietarų patvertina mirtis vieno teplio riaus, kursai šiose dienose umai pasimire laike tepliojimo augšciau minėtos munijos.

Pasimirė garsus revoliucionierius.

Kovo 18 d. Ciurike, Šveicarijoje, pasimirė garsus Rusijos revoliucionierius, Grigorius Geršuni, kurs 1906 metais pabėgo iš Siberijos ištremimo, pasislėpęs į kapustams pažymėtā statinę. Tai buvo viens iš karsčiausiuju kovotojų už laisvę Rusiją, socijalistų revoliucionierų partijoje. Paibėgas iš Siberijos apkeliauva didesnės rusų ir žydų sedybas Šiaurės Amerikoje, danguis ir lietuvių girdėjo jolięs plojimus žodžius ir prišaukimus į kovą. Mirė vos 40 metų amžiaus teturėdamas. — Teigul buna šviesi atmintis to karžygio per ilgus metus.

Iš lietuvisku dirbų Amerikoje

Mt. Carmel, Pa. Kaip visur taip ir pas, mus žmoneliai kruta, darbuojasi: vieni dar buojasi ant savo naudos, kiti visuomenės labui, treti nėžinia kam.

Lietuvių čionai priskaitoma pavieniai apie 500 ypatų, kurie užlaiko lietuvišką bažnyčią ir kunigą. Metai atgal, buvo kaszin iš kur atsibaldo klasikas, jaunesnis, ir pradėjo su mus „senuku“ konkurenčiją: išsiuntė jį į svietą kolektavoti grašių, o šis pasiliptė į vietoje su parapijonkos varę biznį.

Matomai kunigėlio buta smarkaus, kad, karštėnės parapijonkos užsimanė pasilikti jį ant senojo vietas.

Beto dar nepamiršo pakurstyti, kad dėl meilės Dievo visus bedievius ir socijalistus baustų, už ką jokio atsakymo ir nuodėmės chuliganams nebusių. Kas neilgai trukus ir išsiplėdė. Kovo 14 d. 1908 m. 2 v. po pietų ir atsigrovė gauja valkatą pas p. Lanaučką — muštu „socijalistų“ už sustabdymą brekerių (!) t. yra anglų kasyklų. — Ar girdėjai, mielas skaitytojau, kad socijalistai sustabdė brekerius?.... Kad taip buțų dirbę kartu su užnuoštaisiais ir minėtas pamokslininkas, kasžin ar jis buțų Dievas išskyres?....

Toliau minėtas pamokslininkas prakeikė Suv. Valstijas ir žmones, palaidodamas skradžiai žemę, kurie niekad neuzperkė giedotinių mišių, o tik skaitytines, ketino važiuoti į Lietuvą.

Beto dar nepamiršo pakurstyti, kad dėl meilės Dievo visus bedievius ir socijalistus baustų, už ką jokio atsakymo ir nuodėmės chuliganams nebusių. Kas neilgai trukus ir išsiplėdė. Kovo 14 d. 1908 m. 2 v. po pietų ir atsigrovė gauja valkatą pas p. Lanaučką — muštu „socijalistų“ už sustabdymą brekerių (!) t. yra anglų kasyklų. — Ar girdėjai, mielas skaitytojau, kad socijalistai sustabdė brekerius?.... Kad taip buțų dirbę kartu su užnuoštaisiais ir minėtas pamokslininkas, kasžin ar jis buțų Dievas išskyres?....

Minėtos miniškos, užimia vieną bažnytinę mokykloj, kurios (nežinau) kelios, bet ne viena už mažų vaikelių didesnį aptamsinimą ir ardymą

sveikatos, gauna po \$20.00 mėnesiui. Kaip jos gadina mažų vaikelių jaunu protą ir sveikatą paliudys šis faktas, iš lenkų kliošorinės mokyklos mokinimo:

Storninko M-ko duktė (16 m. mergaitė) su kita savo drauge S-te, betemant įėjo pasivaikščioti ir patikę jnodą katiną bebegant pirmojo, lyg paraliūzias istikta, pastiro ir nėšavau balsu pradėjo spiegti; katinu iki pabėgus, jis perženojo ir prabilo: „visokia dvasia tegul garbina viešpatį“. Antroji jos draugė buvo manius, kad ši iš proto išėjo; bet užklausta, davė tokį attakymą: kad, mokykloje miniškos taip aiškinā, buk velnias po pietų apsireiškia juodo katino paveiksle ir kimba prie žmogaus; jo atsigynimui kitos rodos nera kaip kryžius, takių pasmirsta smala su siera ir velnias nupleška į pėklą. Tai mat kokį apšvietimą platina!.. Kuomet minėtoji mergaitė visai butų kitokia, jeigu jis buť geroje mokykloje buvusi auklėta.

Arba pradėjus kalbetti apie pačius tokius mokyklų išteigėjus kunigus; jie visur ir visuomet trokšta, kad tik žmonės butų tamšesni ir vergiškai paklusnus visiškai valdžiai; o savo priešus visokiais budais stengiasi išnaikinti; pavyzdin: Grudžio mėnesi 1907 m. buvo atvažiavę nesenai pribuves iš Lietuvos kunigas Krasnickas ir užsilipes pamokslu sakyti, pradėjo kazoką šokti po sakyklą, dziaugdama, kad laike 2-jų savaičių Dievas pakorojo daugiau 500 anglekasių, kurie likosi po žeme užmušti. Ar tai ne Dievo koronė?!— Kam esą pasileidę ir visokiais socijalistais pavirte?.... Kad taip buțų dirbę kartu su užnuoštaisiais ir minėtas pamokslininkas, kasžin ar jis buțų Dievas išskyres?....

Toliau minėtas pamokslininkas prakeikė Suv. Valstijas ir žmones, palaidodamas skradžiai žemę, kurie niekai nebuvo protu negyvena. Kaip labiau juos alkis ir vargai prišaus, gal tiki tuomet pradesė kai nora samprotauti....

Bet kas gali pertikrinti mūsų žmonelius, kurie dar savo protu negyvena. Kaip labiau juos alkis ir vargai prišaus, gal tiki tuomet pradesė kai nora samprotauti....

Vasarį 15-tą d. susitarė lietuvių socijalistai, vokiečiai ir anglai, užmanė parengtį balių su koncertu ant 5-tos dienos balandžio. Pelnas nuo baliavus bus pavestas velionio J. Klembaucko pašelpimui likusios našlės, ir josios vakuvių. Dziaugsminga yra, kad darbinukai rupinasi artimo nelaime, ne paisydami, kokios tautos bus nelaimes ištiktasis žmogus.

Tebuna už tai garbė visiems vietiniams socijalistams: lietuviams, vokiečiams ir anglams, kurie visi sandoriai iš draugės darbuojasi visuomenės labui.

vieju laukė su ginkliais; bet mudviem atsakius eti pas juos, pabijojo kišti nosi į dirbtuvę ir išsiskirstė, dar pareikalavę nuo savininko mūsų prašalinimo.

Nors jau trečiu kartu jie kėsinasi, su peiliais ir revolveriais, netik ant mudvieju, bet ir ant visos vietinės socijalistų kuopos ir dinamito ketina padėti po mūsų dirbtuvę, kad tik mus prašalint, vienok tas jiems nepavyks.

Ir pranešu, jeigu jie toliau nepasiliaus, tai viešai apskelbių per laikraščius vardais, pavidėmis, kad žinotų jų draugai, giminės ir pažiustami, arba teisman patrauksim.

Juozas Socijalistas.

Springfield, III

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

V E R T Ę
Pranas Siulelis.

(Tasa).

naudos paisyti, su kitų nuoskauda. Tekia draugija, kuri savo narius išaukėja panašioje mokykloje, neturi spėjė pakilti, ir niekados ji nepakils nė ant žemutiniojo civilizacijos laipsnio. Jeigu mės šiandien pakiom, tai tiktais ačiū tam, kad vertelgystė tapo panaikinta.

— Na, o kas tada butų, jeigu jums prisietu išleisti per metus daugiau, negu yra vertas jūsų čekis — užklausian.

— Suma čekio, — korčiukės arba kredito yra teip skalsi ir apst, kad mės toli gražu jos visos ne galime išaikvoti, vienok jeigu atsitiktu kokios labai nepaprastos išlaidos ir čekio kreditas visiškai išsiemtu, tai tokiam atsitikime tautos sąkrovą valdyba duoda kreditą (paskola) ant busiančių metų; tačiaus tais paproty abelni nėra glamonėjamas, ir nuo tokio priekin daromu paskolu yra numušama dideli nuošimčiai į tautos išdą. Jeigu kuris žmogus perdang ir beprotiskai kleidžia savo turtą, tokiam išduoda ant užsilaičio kas mėnuo, arba tiktais kas savaitę, tautos kreditą (čekius) arba ir visiškai atima tiesą naujotis juomi.

— Jeigu jys per metus nepraleidžiate viso savo kredito, savo dalies, tai ji be abejonių suaugia į kapitalą ir padaro kapitalistus, — ar gi ne? — aš klau siau.

— Yra leidziamas rinkti kapitalą, tiktais iki tam tikros ribos, dėlei busiančių netiketinu išlaidui, apie ką kiekvienas žmogus nuo tautos valdybos tą pasvelelia. Bet jeigu to nepraneša ir tampa pastebėta pas jis susikuopimas turto, augščiau leidžiamoji laipsnio, tai matoma buna, kad toks pilietis neįstengia savo turto pilnai sumaudoti ir jo perteklius yra perveda mas į visuomenės išdą.

— Na, jeigu teip, tai jūsų sistema, kaip matau, nepratina savo piliečių prie spulėjimo (tausojo, pačiodos), — patémijau aš.

— Teip; bet mės to ir nereikalaujame, — man atsakė. — Tauta yra turtinga, ir nenori, kad piliečiams kokio nors daikto butų stoka. Tegul visi visu knom nandojasi ir smogėjasi. Kam tie tausojo? Jūsų laikuose prisiėdavo žmonės tautoti daiktus ir pinigus, manant, kad ateiti gali juoda diena, kad pritrunkta gali pragyvenimui praguonu; teip gi turėdu vo ir savo vaikus aprupinti. Prispriamasis reikalas pas jūs pavertė tausojo į dorą, į neišvengtinę žmogui ypatybę. Dabar tausojojamas nebenturi tokio pagirtinio tikslu; o netekę savo naudingumu, paliovę buti skaitomu už dorą. Dabar nieks nesirupina apie rytojans dieną — nė sau, nė savo vaikams, todėl kad valstija pilnai užtikrina pragyvenimą, išaukėjimą ir puikū užlaikymą kiekvieno piliečio nuo pat lošio sulyg grabui.

— Tas dagi labai didelis užtikrinimas! — sušukau aš. — Is kur galima žinoti, kad triusas to ar kitas žmogaus atlygius tautai, ką ant jo yra išleidusi? Ištikro, draugija gali buti ir ištengia užlaikyti visus savo narius; bet juk vieni uždirbs mažiau negu yra reikalingu jū užlaikymui, kiti — daugiau; o tas vėl priveda mus prie klausimo apie algą, apie kurią jūs dar nė žodžio man nepasakėte iki šiam laikui. Jeigu jūs pamenu, mūsų vakarykštė kalba kaip tik persitinkant šito klausymo; ir aš dar kartą atkartosiu, ką vakar kalbėjau: čia tai, aš mislinu, jūsų tautos pramonė ir susiduria su didžiausia painiava. Kokiu budu jūs, dar kartą aš klausiu, sugėbiate atrasti teisingą atlyginimą ir užmokesti teip visokeriopoms ir nelygioms darbo ryšims, kurios draugijai butinai reikalingos? Mūsų taikuosė, tavorų rinka apkainuodavo kiekvieną darbą, teip lygiai kaip ir kiekvieną prekią (tavorą). Sandytojas arba pabrikantas mokėjo kaip galint mažiau, o darbininkas reikalavo tiek daug, tiek galėjo. Nesigiriū, kad iš doros ir etikos atžvilgio toji sistema ne buvo daili, nė pakakinanti; bet jūs ištekdavo norint ir šiurkščia, bet gatavą formulą išrišimui to klausymo, kuris kasdieną turi dešimtimis tukstančių kartų buti išrišamas, norint idant svetas nepaliantu krutėjės ir žengęs pirmyn. Mūsų atrodė, kad kito parankesnio budo visai ir nėra.

— Teip, — sutiko mr. Lit, — kiteip ir negalėjome buti prie jūsų sistemos, kurioje reikalai pavienės ypatos buvo priešingi reikalani visų kitų žmonių. Viešok butų labai liudna, jeigu žmonija nebutų galėjusi išrasti geresnį metodą; todėl, kad jusiškis buvo tik pritaikinimui prie žmonių santikių tos velniskesios taisyklos: „tavo nelaimė — mano laimė“. Atlyginimas už koki nors darbą, prigulėjo ne nuo sunkumo, pavyojaus arba nuaisinimo, — nes jūsų laikose visame pasauly pats pavyojingiausis, pats sunkiausis ir pats nesmagiausis darbas buvo apnuokamas blogiaus už visus; ir tas paėjo iš tos priežasties, kad vieni iš kitų vis sukė ir sau pragyvenimo tame ieškojo.

— Su tuo visu galima sutikt, — patvirtinau aš. — Bet nežiūrint ant tuų visų ydų, kokiniai turėjo kainu sistemos, vis-gi ji buvo paranki; buvo reikalaujant darbo ir reikalaujant darbininkų; tas padėdavo mūsų darbu ir daiktu kainas atrasti; ir aš todėl niekai negaliu sau išsivaizdinti, ką jūs galėjote sugalvoti naujusio ir geresnį ant josios vietus. Jeigu gi valstybė arba tauta pasiliuko vienatiniu darbar dėvėju, tai be abejonių nebéra darbo nė darbininkų rinkos, nė kam surasti darbo kainą. Visokios ryšies algą dabar turbut sauvališkai paskirsto pati valdžio. Aš negaliu sau išsivaizdinti sunkesnį ir painesnį padėjimą, kuris nors kaži-kaip ten sumanai butų išpildomas, vienok rodos niekuomet negali visus žmonių užganėdint.

— Atleiskite, — pertaré dr. Lit. — Bet, man rodos, tamsta labai sau padidinat menamosias kliūtis. Išsivaizdinkite sau, kad mės turime tarybą, susidedančią iš sumanų ir išmintingų žmonių; jūs yra įgaudžiai paskirstyti algas už visokeriopos ryšies darbus, kurie vėla yra leidžiamai kiekvienam žmognui laisvai, koki norint sau pasirinkt. Ar gi čionai tamsta nepastebėjote, kad nors kaži-kaip ten neatsakančiai butų padarytas pirmintis apkainavimai darbų, vienok tokius klaidos pačios per save pasitaiso? Jeigu kaip kurie amatai ar profesijos, savo lengvumu ar paramakumu per daug pritrauktu linosnorū darbininkų, o kiti sunkesni ir painesni — per mažai, tai tas jau ir parodytų, kame yra klaida, ir jūs butų galima prašalinti. Bet tā aš užkludižiau tik iš kalbos išėjus, kadaug, tokis plenas, nors aš manau butų labai praktiškas, vienok dabar pas mus tame dalyke visai kiteip einais...

— Kokiu-gi budu jūs tad paskirtoste darbininkams algas? — paklausiau aš dar karta.

— Pagalvojės keletą minutų jis atsakė.

— Aš, žinoma, ant tiek pažiūstu jūsų laiką surėdymą, kad tas man duoda supratą, ką jūs suprantate po tuom klausimu; bet dabartinis visuomenės surėdymas ant tiek skiriasi nuo senojo, kad aš siek-tiek abejoju, ar aš galėsiu visai aiškiai atsakyti ant tamis klausymo. Jūs klausiate manęs, kaip mės reguliuojam algą? Aš jums ant šito galiu atsakyti tik tiek, kad naujausioje visuomenės ekonomijoje nėra tokio daikto, kurs butų lygus tam, kas jūsų laikuose buvo suprantama po žodžiu „alga“.

— Matau, tamsta norite pasakyti, kad pas jūsų pinių algos išmokėjimui? Bet duodama darbininkui naudotis prekiu iš visuomenės krautuvio, arba kreditas apie kurį tamsta man pirmiai aiškinote, juk yra veik tas, kas pas mūs vadinas alga. Taigi, kokiu gi budu jūs atrandate, kam didesnių ir kam mažesni duoti kreditą už visokeriopą darbą? Ant kokius tiesių pasiremdami kiekvienas žmogus gali ateiti ir reikalauti sau tokios ir tokios turto dalies? Ant ką pasiremiant yra paskirama jo dalis?

— Jo tiesa, — taré daktaras Lit, — yra žmoguskumas. Užtenka buti žmogumi ir turėti ant savo dalies tiesę.

— Užtenka buti žmogumi? — aš netikėdamas perklausiau. — Ar tik jūs nenorite tuom pasakyti, jog visi turi lygiai dalį?

— Teip, tiesa.

Skaitytøjai šitos knygos, uemaciūsiejie kitokios draugijos surėdymo, arba tiek iš istorijos apspažinėti su praėjusiomis gadynėmis, kuomet viešpatavoto visų kitokios sistemos, žinoma, negali sau išsivaizdinti, kaip mane nustebino tokis prastas Dr. Lit išaiškinimas.

— Jūs matote, — taré jis, — kad pas mūs netik ką nera pinių algos apmokėjimui, bet, kaip jau aš jums išaiškinau, nėra nieko panašaus į tą, ką jūs vadindavote alga.

Čia aš siek-tiek atskirkōjus nuo kassykis didesnius nuostebos, pradējau rankioti pas save kritiškus patémijimus, tokius vienok silpnus, kurie pas mane, tiek kaip pas devynioliktojo šimtmecio žmogų dar galėjo rastis, ir kurie tiek man išrodė svarbias.

— Bet, juk kai-kurie žmonės dirba dvigubai daugiau ir greičiau negu kiti! — sušukau aš. — Ne jaugi gabus darbininkai pasikakina tokiu surėdymu, statančiu juos ant vienos lygumos su paprastais internetangių darbininkais?

— Mės — atsaké Dr. Lit. — ne turime nė mažiausios priežasties tokius pasiskundimų ant neteisibės, nes pas mūs yra jsteigtą visiems vienodas darbo saikas.

— Norėčiau žiūnot, kaip jūs tą padarote, kadaugiai vargai atsirastu du žmonės, kurių spėkos butu vienodos?

— Nieko nėra lengviau, — atsaké mr. Lit. — Mės nuo kiekvieno reikalaujame, kad jūsai vienodai stengytis, t. y. mės reikalaujame nuo jūsų geresnio darbo tiek jūs tinkai.

— Daleiskime, kad visi daro teip gerai, kaijie gali tiek daryt, — atsakiau aš, — vis-gi viens gali dusyk dangiau padaryt, negu kitas.

— Visai teisingai, — atsaké jis, — vienok dangumas darbo nieko bendro neturi su šiuomis mūsų klausymu, kur eina dalykas apie žmogaus naopelius. Nuopelnių yra klausimas doros, o didumas darbo vaisių — klausimas medžiagiškas. Keista butų logika, kuri stengtusi matuoti doros klausymus (Toliaus bus).

Kaip valstiečiai kovoja uz zeme ir laisve.

IŠ RUSIŠKOS VERTĖ

P. Narvydas.

Tasa.

da valdžia nepasilikyt kurčia ir akla link tos kovos. Ji ištisai užstofo dvarininkų pusę. Kitaip ir buti negali, dėlto kad mūsų ministeriai, senatoriai, išstatymu leidėjai ir kiti valdininkai, yra tie patis dvarininkai ir labai turtingi. Taip, padėkin, vienas prie caro palociaus — kunigaikštis Galicin, valdo štai kiek dvarų. Peruo gubernijoje — mišionė dešimtinių, Viatkos — 40,000 dešimtinių, Maskvos — 4,979 deš., Jaroslavo — 13,590 deš., Tulos — 7,397 deš., Tveriaus — 1,026 deš., Riezaniaus — 366 deš; neskaitant jo namų, kapitalu ir tolygiu kitų turty. Tokiu budu, pas tą palocinė turčių raudasi viso 1,067,358 dešimtinių žemės. Jeigu visa tą žemę vieno dvarininko padalinti tarp valstiečių ir duoti kožnai šeimynai po 10 dešimtinių, tai ant jas galėtų prasimaityt šimtas šeši tukstančiai valstiečių šeimynų, arba 530 tukstančių žmonių; tai yra visa nemaža gubernija. Skaitliuje Valstybės Tarybos narių, yra nemažai tokų, kurie turi po 20–30 tukstančių dešimtinių žemės. Ministeriai, gubernatorai, generolai ir admirolai teipgi lenkia savo lanką į visomis teisibėmis ir neteisibėmis igija plačias sodibas. Jau iš to suprantama, kad visa tā valdžia su užsigančiniu prisako „nesigalėti patronu“, kančių valstiečiams, kurie reikalauja sau žemės. Bet prie žemės, valstiečiai reikalauja ir laisvę; o mės jau matėm, kad pirmoji laisvės reikalauja, idant visi dabartinė valdžia butų prašalinta nuo valdymo. Žinoma, valdžia pigiai savo pozicijos (vietos) neužleis ir dabar jau užgriuvo ant valstiečių didžiausiai bauðimais. Bet valstiečiai nesilpsta dv asiaje ir varo kovą — visi linija, visokiai bandymais, visokiai būdais.

1. *Pasipriešinimas valdžioms*. Sumang, kad mūsų laikinoji (caro) valdžia neturi tiesos valdyti šalį, valstiečiai perstoja nusilenkti anostos išstatymu reikalavimais ir pastatytiemsios josioms tarnams, pradėdant nuo ministerių ir gubernatorių, baigiant žemės sargiai ir urėdninkais. Ir štai iš visų Rusijos kampų ateina žinios apie tai, kad valstiečiai: tai vienoje vietoj nuginklavo žemsargius, tai kitoje užmūšė urėdninką, trečioje vėl nepavelijo valdžiom arėstuoja savo brolių kaimiečių ir tt. Biaurus apsiėjimas valdininkų, mušimas vis tankiaus ir tankiaus sutinka ginkluota pasipriešinimą. Štai keletas pavyzdžiai. Viename kaimo Orlo gubernijos vaikai gaunė bandą (galvijus), kurie netycia subrido į ponios Voejkovo's dobilus. Kazokai ir laiko sargai suplakė vaikus kančiais. Ta da valstiečiai apsiginklavę šakėmis ir dalgiai, vos tik neužmūšė dvaro užvezidžia; viena kazokų subadė šakėmis, o kitą labai primušė; kiti nuo jų pabėgo, išjojo. Valdžios pribuvo tyrinėt. Nakty, iš 27 i 28 gegužės, valstiečiai kaimo Lieskovki išgine savo galvijus į žemvaldžio Haritonko lankas, o patis pasipriešinėti į kelis pulkus, pasislėpė šalymai miške, palikę vieną burį savo draugų gantį bandą. Visi valstiečiai buvo apsiginklavę šakėmis, kirviais, mietais (kuoais). Apie vidurnaktį pasirodė burelis kazokų, skaitinė 25 ypatų; bet pamatę stiprią kaimiečių sargybą, sugržo. Kaimo Gorodecka, Riezaniaus gubernijoje išsijo žemsargius, pribuvusius išvykdinti tvarką. Netoli nuo Odesos, Malakausko dvare, žemsargiam pavogta 25 šautuvai. Kaltininkai neatrasti. Gegužės mėnesy, dideliam kaimo Golovično, Graivaronsko pavieto, atsikito valstiečiai su žemsargiais susidurius; pergalė liko valstiečiams. Užgriebta nuo žemės išgyvė 30 šautuvų.

2. *Maistai*. Kai-kada pasipriešinimai valdžioms ivyksta labiau pavojujimai. Valstiečiai nuo apgyvendinimo savęs pareina į užpuolinimą ir tada pasidaro tas, kai valdžia vadina „maistais“, — kas teisingsius butų galima pavadinti revoliucijos kregždėlėmis. Štai du atsikiminius iš paskesniojo laiko: rugpiūčio 23 d. į didelį kaimą Nikolaevską, Astrachaną guberniją, atvažiavo, dėl valstiečiai reikalaujant pertikrinimo, vice-gubernatorius. Sako, kad pertikrintas aštriai susidurė su neseniai valstiečių išrinktu viršaišiu Bielaevu. Bielaev — jaunas ir gana išsilavinęs, inteligentiaus valstiečių, trumpame laike igijo viso valsčiaus simpatiją. Pasekmės tyrinėjimo užsibaigė Bielaev'o areštavimu. Rugpiūčio 24 d. anksti ryta jis buvo suimtas per policiją ir nugabentas į caro kalėjimą. Valstiečiai, gavę žinot apie areštavimą savo mylimo viršaičio apie 8-tą valandą ryte suskambino varpa. Žmonių prisirinko keletas tukstančių. Nutarė eiti pas žemiečių viršaičių — pareikalauti, kad atliuosuot viršaičių. Po prieverta minios, žemiečių viršaičių žadėjo Astrachaną gubernatoriui siunti telegramą, prašydamas paliuosuoti Bielaevą. „Daugiau aš nieko negaliu padaryti!“ — kalbėjo viršaičių valstiečiams. Valstiečiai pareikalavo, kad žemiečių viršaičių pasiūlytų telegramą greitu laiku. Telegramą buvo pasiusta, bet (Toliaus bus).

SIUVEJA.

Naktis ar diena —

Ir vis sau viena.

Kad silpsta rankos, pirstai atgrubė;

Norai akis merkias ir miegas vargin;

Veidas išblýškės... akis jidubė;

— Reikia gi siuti — ji save ragin;

Kad paukščiai čiulba,

Gieda ir ulba,</

lietuvių kuniga, apipirkio ir žemės sklypa, pradės jau stoti bažnyčia. Viena bėda — krizis; jis visų kišenės biskutė suraukė.

Vienybes tarpe vietinių lietuvių nėra a nė šešlio, o jei kas mėgina apie tai kalbėti, tai buna išjuoktas. Liudija faktai.

Dar nesenai DLK. Gedimino draugija buvo sumanūsi susivienyti su kita draugija — Petro ir Povilo. Pasirodė, kad dievoti petriečiai ne tiek mislina apie vienybę, kiek apie bažnyčią; pareikalo, kad gediminiečiai išsizadėtų savo teisių ir atiduotų ant bažnyčios visą draugijos turtą. Aišku, kad ant tokijų išlygų negalima buvo susivienyti, taip viskas ir nuėjo niekai.

Lietuvių susipratimas čionai žemai stovi. Nesimato ne kokių budu galima butų juos sužadinti. Vietinė „Pr. Vaičaičio draugija“, antrą kalėdų dieną buvo parengusi vakara, su dramatiškais perstatymais: „Kovoje už laisvę“ ir „Neatmežgamas mazgas“; bet čionykiščiai lietuvių „sustreikavo“ — nejo; esą tai vis „glups-tvos“; jiems geriau patinka balius, su eilėmis bačkūčiu, kur galima ištikro „pasilinks-mint“, da net ir iš revolverių pasišaudyt. Taip lietuviams darant, susirinko ant perstymo svetimtaučiai: lenkai, žydai, vokiečiai, kurie gérėjosi lietuvių psaidarbavimu ir pukum aktorių nudavimu.

Atsiranda pas mus da ir LSS. kuopa, kuri ramiai snaudžia: nė prelekcijų, nė diskusijų, kaip kitur daroma, čia nerengia. Tam sunū įvalios — persekioja, taiko net akmenais mėtyti: kvaili judošių. Stai koks biaurus atsitikimas.

LSS. 7 kuopa, atjaudama darbininkų vargus ir skurda krizio metu, išleido agitatyvius lapelius, kur nurodo darbininkams, iš kur jų var-gai plaukia ir kokių budų griebtis, kad išliuosuoti išskurdo; beje, buvo lapeliai kviečiami ant kovo 15 d. i susirinkimą. Radosi koks nevidonas, kurs apskundė policijai, lapelį išvertė į anglų kalbą, suprantama, išvertė taip kad daugelis žodžių išgavo kitokią prasmę, negu buvo. Ir tą darbą atlikęs pranešė valdzis, kad tas lapelis esas lietuvių „anarkistų“ darbas! Policijai to tik ir reikėjo: kovo 15 d. apsupo svetaine policiai ir suėmė 3 nurodytas šnipo ypatas: K. Vaivoda, A. Bielski ir A. Duo-ba. Ant rytojaus buvo teis-mas ir, suprantama, visus išteisino.

K. V. Teisybė.

Exeter Boro, Pa. Kad skylė dirba vos po 4 dienas savaiteje. Naujiesiems sunku gaut darbą.

Vietinė teatrališka lietuvių kuopa, kovo 2 d. loše „Ponas ir muzikai“. Atlošė ne blogai. Pelnė mažai nes tą die-ną po apielinkes buvo balių.

Yra čia ir LSS. kuopa, kuri ramiai snaudžia: nė prelekcijų, nė diskusijų, kaip kitur daroma, čia nerengia. Tam sunū įvalios — persekioja, taiko net akmenais mėtyti: kvaili

keršia: per jumis, esq., mės darbo netekom, užpykdėt kompanijas.

Varnagiris.

Pajieškojimai.

Pajieškau savo motinos, seserį ir brolio: Jevos, Kateres ir Dominiko. Kas duos man žinę, duosiu \$ 5,00 dovanų. Teip pat pajieškau motinos brolio, A. J. Pajauja, buvusio gar-saus bankieriaus Plymouth, Pa.

Turi labai svarbius reikalai prijuju. Mano adresas:

A. M. Makaukas, Box 312,

Forest City, Pa.

Literatiška padekavone.

Garbiam Išduotojui „Raisto“.

Siuonė ūdinga ačių už darbštumą ir išleidiną knygos „Raisto“ J. Naujokui, liakedamas kad ilgus metus pagyventu su geriausia kločia; kad nieko nesigailėdamas parupino tokia puikia knyga. Pirmiai kaip skaičiai apgarsinimai, kad knyga „Raistas“ tai mislynau tik bai-kos, bet kaip nusipirkau ir jėmėm skaityt, tai jis man teip labai patiko kad dvi dienas ir nakti be perstojo parejau skaityti nes teip akyva, kad negalime pertraukt; o dabar nedirbu tai pasitaik labai gerai, kad galejau ir perskaityt.

Veljui savo visiem broliams lietuviams, skaityti tą knygą ir siusti paskui į Lietuvą, — nes tai kaip zer-kole permatus visą Amerikos gyvenimą ir kas čion reikia perleisti. Visokiu sukūri apgavikų spastus, teip apsievicčiai kaip ant delno viskas matyti. Dabar ir manę nėkis neapgaus ir nuo visokių nelaimių mokėsi išisergeti. Kad teip atvažiavau į Ameriką, kad bučia 'gaves tokia knyga persknityt, tai senei bučiai tai rods but buvę. Dar karta ištarin ačini ir siunčiu dar 1 dol. 50 c. kad an priduoto adreso, mano bro-

liui tiesiok į Lietuvą, jam viena „Raista.“

Su guodone Juozas Ambrasas.

KUNO LYGSVARYBĖ.

Padėjimas kuno, kuriame visi organai atlieka sau prigimta dalį darbo, vadinas, stovis pilnos sveikatos, vadinas lygsvarybę. Kaip tūkros organas atsisako pildyti savo dalį, tuojuo buva reikalus atsaisyti šita lygsvarybę. Kiekvienas patemijo, kad tai paprastai pilvas, kaip atsisa-ko nuo darbo. Sitas reikalauja Trinerio Amerikoniško Eliksyro Karciojo Vyno, nes jis privers vidurius veikti ir drauge su jais visus organus, nuro kuriu priklauso gromuliojimas maisto. Kaip tik geras gromuliojimas yra atitaisyta, tai ir visas kunas veiks harmoniškai. Vartok šią vaistą visuose atsiti-kimuose sugadintu gromuliojimo ir kuno silpnumo. Gaunamas aptiekose, Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Tėmykite.

Kas link išpažinties reikalai, bus kunigas partruktas ir šytem, kaip buvo ir pereitais metais išpažinti galesit atlikt be jokių persekio-jimų.

Susirinkimas bus tam reikaliu 12 Balandžio 1908, Lietuviškam Tau-tiškam Name, 101—103 Grand st. Brooklyn, N. Y. Komitetas.

Parsiduoda.

Kostumerska kriauciu ūapa, su vi-sais įrankiais, kas tik yra reikalinga prie to amato. Ūapa yra labai pa-rankio vietoj vidury miesto, o darbu-turim pilhai, kostumerių yra visokių tautų, ūapa parsiduoda iš priežasties kad laikytojas tos šapos priverstas iš nesveikatos vaizdot į seu kontre, norinčiam pirkti labai gera proga, meldžiu kreiptis ant šio adreso:

F. Trukanovsky

144 S. Maple st. MtCarmel, Pa.

Tai ne apgarsinimas.

Bet žodžiai gydines Mrs V. Žalenskiene, iš Hamdens Conn., kurios prisūsta laiška patalpiname, ka kalba patys žmones apie Collins New York Medical Institute. Jos žodžiai:

„Siūmi apreiškui apie sa-vieikata ir dekavoju Collins N. Y. Medical Institutui už pri-siustus vaistus, kurių labai man pagelbejo, nes niekad nesiti-kejau, kad galu dar pasilikti sveika ir išgydyta.

Taigi dabar ir džiaugiuosi, kad per penkis metus sirgusi nuolatiniu skaudejimu strenu, vaikščiojant diegliai po kuna ir baltosios, o per trumpą lai-ka nuo Collins'o vaistus pasili-kau išgydyta ir sveika, kad ligi daugiau jau neatnaujinai-kaudangi pusantro menses lai-ko jau po išgijimui. Todėl ir išreiškiu tukstantį kartu ūdinga padekavone. Pirmiau man nieks nepataike pagelbeti

Su guodone,

Mrs V. Žalenskiene

Hamden, Conn.

Anglekasiai turi buti prisirengę.

Jie turi rupintis apie naują sutarti uz metų nuo dabar.

Kaip kurių mainų darbininkai, prigulinti prie unios, tan-kiai skundžiasi, kad sunku yra prikalbinjti į uniją tuos jų draugus, kurie da yra neprisiraše paie jos. Mes pripaži-stame, kad tai ne lengvas darbas bet paklauskin tū, kurie skun-džiasi, ką jie yra nuveikę, kad pritraukti prie unijos? Didžiuojoje atsistikim be abejonės jie atsakys, kad jie nieko nenuveike.

Tame tai ir vargas. Jie kiek vienas žmogus unijoj atlikyt savo priderystę, nereiktų skyu-stis ant tū, kurie nepriguli prie unijos. Iš tikro teip butų ištikro unijistai su menka kiek darbo galėtų pritraukti prie unijos visus neprigulinčius jų distrikto.

Didesnis dalis neprigulinčių prie unijos ne dėlto nepriguli orie unijos, kad jie butų prie-singi unijai. Jie suprantą, jie suprantą, koks tai geras yra daiktas unija ir jie abelniu numano, kiek unija jiems pa-tiemis yra padarius. Bet jie ne-prisirašo prie unijos per aps-leidimą, nestropumą ir egoiz-mą.

Raistas teip žingeidi ir visoj pasaulėje reikalaujama, kad jau išversti į 18-ą visokių kalbų. Mums tuom akynes, nė, kaip Amerikonas aprašo lietuvius, nė išlipimo iš laivo ir visų gyvenimą Amerikoje kaip zerkole — perstato.

Perskaites Raistą, geriaus pažysi Amerikos gyvenimą, nė kaip daug metų čia gyvens, ir visų suktibių pa-slaptis; ir atrasi kaip padaro apgavikai didelius pinigus. Daug kytrumo.

Raistas aiškiai parodo, kaip kapitalistai barbariškai apgaudinėja darbininkus, kaip sužaga jų moteris, suardo šeimynų gyvenimą, nustume į paleistuvystę, ir kaip mė-sos skerdinčios, primaišo visokių biaurybių ir nuodijant žmones.

Raistas didelė knyga ir nors daugiau prekiuoja bet sumažėjus darbams, o otturint laiko žmonės labai nori tą knyga skaityt, tai nuleidau ik už 1 dol. Paskui pabrangs.

Siunčiant pinigus adresuot:

J. NAUJOKAS,

Madison Sq. Sta. box 189.

Pirkite!

Farmas!

Farmas!

Didžiausia lietuviška Kelionij-Amerikoje pavadinta Nauja Lietuva, 35 lietuvių esame ten musipirkę farmas, 8 familijos gyvename ant tų farmų. Mes ten gyvenanti kieciai-mės jus broliai, aplieksite miestus, o ateikite pas mus ant farmų gyvena nematytės prastų laikų. Lauko pas mus yra yra tukstančiai akrų geros žemės visokiems jėvams, juo-džiamis, molis, iš virždžias, parduo-ja kiek kas nori akrų ant išmo-kėsių per 10 mēn., įmokėti mažai terėkiai, arti 3 geležinkelio ir prie-pat portavo miestu Manistee Michi-gan, prekės žemos, po \$10.00 už akra.

Pasiūlykite pirkti, kad svetimtaicių ne išpirkti. Kas norit pirkta farmą atvažiuokite tiesiok pas mane, o aš aprodysiu visas žemes dovanai. Adresas: ANTON KIEDIS, Pocock, Lake County, Michigan.

Dykai.

Liko keli šimtai puikių kalendarių sieninių ir kišeninių nuo skaitojo „Lietuvos“, kuriuos sumanėme išdalinti kitiems lietuviams. Todėl kiekvienas, kuris prisius mums savo pilną adresą, gaus šiuos abudu kalendorių dykai. Reikalaujami kalendorių adresuokite pas:

A. Olszevski, 3252 So. Holsted St., Chicago, Ill.

Dykai!

Aukštinis retėzelis ir laikrodėlis gvarantuotas ant 20 metų, vertas \$23. bus duota toms ypatoms, kurios plati apgarsinimas apie musų geriausią tabaką. Jus galite lengvai par-duoti tarp jūsų pažistamų musų ta-bakų už \$8. ir apturėti tą gražų auksinį laikrodėlį dovanai,

European Tobacco Company Dep. 75, 333 Leonard Str., N. Y.

Bukie Linksmas!

Aukštinai abeišini linšumi, perteplaukus tu-ri storius ilgus ir neslonka ir nera pliskant, per-tai kad nėra nėrviski, užsienimais yra geras“ ir nevaržināsi. Jeigu bus išnėsta? Tai vartokie Prof. Brundza's Wondert Hat Grover, kuris želdas vartodanais užsieninėmis, ir spie puse milijono padėkavonų ta-dareido. Jeigu norite galite atsiskuti pér laiką bus išnėsta Dykai vien aprišymai nuo ko plaukiai sienai ir plunksnai išskiriamas, mes gydomos ne slūnčiamas panevali C. O. D. nebjokite parafesių laiką ba nereteks na-konti moketi už vloskei rodas. [Vaiatino Dykai] ga-lite gauti po adrian 996 Broadway, netoli Mrtle Ave. Dras Adolph Levy Mgr. musų kramtine Instigta nuo 1877 Specialist Rupturas-hernias, ir akinių, [Appa-ratu visokių išdrebai dėl visų Hospitali. Per laikus klausukite rodos po siom adrian J. M. BRUNDZA & CO. BROOKLYN. NEW YORK

Jonas S. Lopatto,

Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-vys advokatas pabaigę Pennsylvanijos Universitetą), užsimila varamys pravy vi-suose teismuose.

Offisas rummose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PA.

Teleponas naujas Offiso 37

„Residencijos 1284 R.

RAISTAS

Garsingoji ir labai pageidaujama knyga, jau išėjo iš spaudos, lietuviškoje kalboje. Ji parašyta vieno geriausiu Amerikos raštininku.

Raistas teip žingeidi ir visoj pasaulėje reikalaujama, kad jau išversti į 18-ą visokių kalbų. Mums tuom akynes, nė, kaip Amerikonas aprašo lietuvius, nė išlipimo iš laivo ir visų gyvenimą Amerikoje kaip zerkole — perstato.

Perskaites Raistą, geriaus pažysi Amerikos gyvenimą, nė kaip daug metų čia gyvens, ir visų suktibių pa-slaptis; ir atrasi kaip padaro apgavikai didelius pinigus.

Raistas aiškiai parodo, kaip kapitalistai barbariškai apgaudinėja darbininkus, kaip sužaga jų moteris, suardo šeimynų gyvenimą, nustume į paleistuvystę, ir kaip mė-sos skerdinčios, primaišo visokių biaurybių ir nuodijant žmones.

Raistas didelė knyga ir nors daugiau prekiuoja bet sumažėjus darbams, o otturint laiko žmonės labai nori tą knyga skaityt, tai nuleidau ik už 1 dol. Paskui pabrangs.

Siunčiant pinigus adresuot:

J. NAUJOKAS,

NEW YORK CITY.

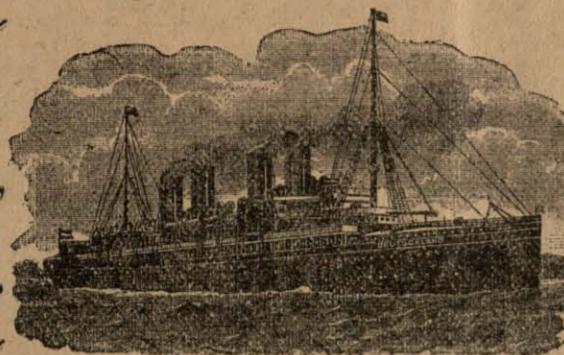
Teippat esu atstovai Amerikoje, vienatinio pasaulėje lietuviško kasdieninio laikraščio „Vilniaus Žinių“, kuris pusei metų prekiuoja 3 dol., metams 6 dol., i Amérika su prisūntumu, kuris atsius 7 d

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisai

120-124 Grand Street,
BROOKLYN, N.Y.

Ofisai

224 E. Main Street.

PLYMOUTH, PA.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas sveto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siunti pinigus į krajų savo giminėms arba pažystamiems — siūsk juos per musų offisa, o greičiausiai ir saugiausiai nėrnis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nėrni.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausią laivą į kur tik nori išvažinoti ar atvažinoti. Šifkorčių prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisiuose. Čia ir tikietus ant geležinkelio galima gauti iš New Yorko į pietines ir yakarines valstijas.

Gyvenant kitose miestuose teip-pat čia gali viską ganti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasintimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVÉ KNYGU.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išeję iš po spaudos, kaip svetiskas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydamai su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
120-124 Grand Street,
Brooklyn, N.Y.
224 E. Main Street,
Plymouth, Pa.

“VIENYBĖS LIETUVNIKU”
AGENTAI.

Alden, Pa.

W. Sarpalius.
Baltimore, Md.
Jonas Želvis, 711 W. Lombard St.
J. Luis, 22 S. Green St.
Brooklyn, N.Y.
E. Fromas, 73 Grand St.
A. Diržiulaitis, 97 Grand St.
T. Jarmala, 217 Berry St.
A. Jankaukas, 52 Hudson Ave.
Cambridgeport, Mass.
S. Gritz, 541 Main St.
Chicago, Ill.

F. Eismanta, 3252 S. Halsted St.
P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave.
Elisabeth, N.J.
Dom. Boczkus, 211 1-st St.
Montello, Mass.
B. P. Miškinis, Box 124
New Britain, Conn.
M. J. Czeponis, 21 Pleasant St.
New York
A. Lesniaukas, 144 Houston St.
J. M. Danielius, 64 Cansevoort st.
Naugatuck, Conn.
A. Levandauskas,
Scranton, Pa.

J. Petrikis, 1514 Ross Ave.
So. Boston, Mass.
N. Gendrolis, 224 Athens St.
Waterbury, Conn.
J. Zementaukas, 39 W. Porter St.
Westville, Ill.

V. S. Kreivenas.
New Britain, Conn.
J. Mažeika, 28 Connerton st.
Turner Falls, Mass.

K. P. Szimkonis
box 671

GERIAUSIA UZEIGA DĒL LIETUVIŲ
pas JONĄ KULBOKA,

Skanus Alus, gardi Arieika, visoki
vynas ir kvepentis Cigarai.
TURIU AGENTURĄ.

Parduoduo lotus ir namus puikoje
vietoje, ant gerų išlygių, galima pirk
uz pilnā prekę ir ant išmokesčių, uz
pilnā prekę perkant 15-tą procentą
numažina. Szi puiki vieta randasi
LINDEN, N.J. Nuvažiamas do-
vanai.

Dasižinokit pás AGENTĄ

Joną Kulboka,
74 Grand Street,
kampas Wythe Ave. Brooklyn, N.Y.

Viejoje, ką bankoje pinigus praud-
dot, tai verčiaus nusipirk iotę arba
namus o tada pinigai niekad nepraz-
zus. Su guodanė gero veliantis.

JONAS KULBOKA.

VIENYBĖ
Telephone 1406 Greenpoint.
KUR
GALYBĖ VIENINTELÉ LIETUVIŠKA
APTIEKA
VINCO DAUNARO,
182 BEDFORD AVE.
Tarpe North 9-tos ir 10-tos ulyčios.

BROLIAI - SESERS AMERIKIECZIAI!

Užsirošykit sūn, arba savo giminėms užsakykit puikiausią,
juokingiausią, įdomiausią, žingedžiausią, pigiausią
ir prieinamiausią pašaipos, pajukošas ir pakalbos
ménésinį su paveikslais (juokų) Didžiosios
Lietuvos sostapily Vilniuje einantį
laikraštį vadinančią

E Ž Y S

kurį redaguoja ir leidžia visai Lietuvai žinomas ir gar-
bavojamas iš žmonių kiles rašėjas (Liepuskas, K.,
Stiklės) Konst. Stiklins, danguolio kny-
gelių, drame „Davatkų Gadzinkų“
autorius. Naujos Dav. Gad.
duodama priedų!

Kaina metams — Lietuvoje 1 rubl., užsieninioje 1 rubl. 25 k.

Adresas pinigams ir laiškams siučti:

Russia, Vilnius. Antakalnis.

V.-Gospitaliné No. 1, 3., „E Ž Y S“.

tinghys! keliais
jan te
dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

dinghys! keliais
durk, jei rasi kur megali,

